

ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir

9 Organıdır

Cilt: 4 Sayı: 96 — Ocak 1968

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

★

Hazırlayanlar :
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Berrin Gerçek
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca
Adnan Özgen
Ali Erman

**Kapak Kompozisyonu ve Başlık
Yazıları Ağzı Ressamı**
Önder Akınal

★

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Dizgi ve Baskı :
T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

★

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

★

**Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :**
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Güney Afrika'da tıbbın yeni bir başarısını ortaya koyan insandan insana kalb nakli, günlerce gazete ve zihinleri işgal etti. İnsaniyet bir taraftan maddî bilgisini arttırırken, buna paralel olarak manevî bilgisini de arttırması da gerekir. Gerçek bundan uzak oysa ki. Bilgi, bilgidir. Bilginin şuuruna varmak ve onun tabii kanunlar ve manevî hayat ile olan ilgisini kurmak insana düşer. Bu da onun tekâmülünü sağlayacak demektir.

Orta sayfamızda Pollock ailesinin başından geçen ve bütün medenî ülkeleri ve bu arada spirit çevreleri çok etkileyen bir Reenkarnasyon olayını bulacaksınız. Reenkarnasyon tabii bir kanundur. Bir inanç ve müşahadeden çıkmış değildir.

Einstein'e «Niçin savaşıyoruz» ismi altında cevap veren S. Freud'un mektubu çok ilginç ve çok psikolojik. Meselenin bir de tekâmül ihtiyaçları ile olan ilgisini, gözden uzak, hiç uzak tutmamak gereklidir.

Bir kısım medyomlar eşyalara temas etmek suretiyle o eşyanın macerasını, ilgili şahısları ve olayları bilebilir ve ruhsal görü halinde izleyebilirler. İkinci sahifemizde bir «taş'ın» öyküsünü çok ibret verici olarak takip edeceksiniz. Bu tip olayların altında «tesir ve titreşimlerin» özellikleri hakkında kuvvetli ipuçları bulunmaktadır.

Bhagavad Gita'dan Sayın Cemil Meriç'in çevirdiği «Ölümsüzlük Üstüne» bilimsel şiiri, bizlere Hind'in yüksek bilgisini aksettirmektedir. İçindeki sözlerin çoğu sembolik. Fakat gerçeği haykırmakta çok ustaca seçilmiş:

«Günahtan kurtulmanın yolu tek: Bütün varlığı ile koşmak vazifeye, ötesini düşünmemek.»

«Yakalayamazsın ruhu duyularınla, hayâlinle kavrayamazsın. O, bütün değişmelerin dışında.»

Şubat sayımızla beraber tam 9 sene, tam 8 cilt tamamlanacak. Eğer vazifesi devam edecekse, Ruh ve Madde daha birçok ciltleri dolduracaktır. Okuyucularımızı çevremizi bildiğimizle aydınlatmağa çalışmak görevimiz, ödevimizdir.

Yeni bir yıl daha idrak ediyoruz. Hepinize hayırlı ve verimli yıllar dileriz. Selâm ve sevgiler.

* Genç Kız Kalbiler

* Eceli Gelmemiş

* Sararan Çimen

Hazırlayan: E. ARIKDAL

Güney Afrikalı doktorlar, bir trafik kazasında can veren genç bir kızın kalbini, kalp hastası olan 55 yaşındaki bir erkeğe başarı ile taktılar.

G. Afrikalı operatörlerin bu başarısı tıp tarihinde yeni bir çığır açabilecek nitelikte görünmektedir. Operatörler, ünlü birçok doktorun yıllardanberi üzerinde çalıştıkları bir hedefe ulaşmaya muvaffak olmuşlardır.

Bu başarıya rağmen, kalbi değiştirilen hasta, vücudu istilâ eden mikroplara karşı koyamadığı için, 10 - 15 gün sonra öldü.

TEHLİKELİ DÖNEM:

Yabancı dokuların organizma tarafından benimsenmesi için, vücuda yabancı olan dokulara karşı koyan fizikî mekanizmayı işlemez hale getirmek üzere kobalt bombasının saçtığı radyasyondan istifade edilmektedir. Bu radyasyon sayesinde vücudun reaksiyon gücü çok azaltılacak, böylece iki ayrı koloni barış içinde yaşamağa çalışacaktır.

Teksaslı Doktor Cerrah M. Debakey, vücudun yabancı dokulara reaksiyonunu etkileyen sebeplere şimdiye kadar kesin bir cevap bulunamamış olduğunu söylemektedir.

Bu konunun Spiritüel bilgi bakımından önemi büyüktür. Vücut neden kendine yabancı organları kabul etmemek istegindedir?

Bize göre iki sebep var: 1) İki organik yapı arasında sempatisasyon, tesir ahengi (vibrasyon dengesi) yeterli değildir; 2) Organik yapılarda mevcut hücresel tesir

(meknuz vibrasyonun vasfı) ferdi tekâmül ve ruhsal dinamizme bağlıdır.

Tesir ahengi kurulamayan, hücresel tekâmül ve psişik dinamizmi birbirine uygun olmayan organlar birbirlerini iterler. Tıptaki insanların kendinden olmayan, sempo duymadıkları, fikir ve duygu bakımında anlaşamadıkları kimseleri aralarından çıkartmaları gibidir bu olay. Biz bunu ayrıca manyetik deneylerde de görebiliyoruz. Manyetik tesirlerin hasta uzva etki edebilmesi için operatör ile hastanın bir tes dengesine ulaşması gerekmektedir.

İki ayrı vücut, iki ayrı olan, iki ayrı seviye anlayışı, tesir ve şuur demektir. Farklılık organların kendilerinde de vardır. Onların birbirleriyle hemahenk olabilmesi için hem maddî, hem de ruhî bir takım müdahale, ayarlamalar gerekmektedir.

Tıbbın elinde henüz ince tesirler, asıbi seyyale hakkında bilgi mevcut olmadığı için, organik ahengi kurmak üzere kobalt bombasını kullanıyor. Bizler gibi: Dünya sulhunü kurmak için durmadan harp ediyoruz. İcabederse atom bombaları kullanırız!.

33 METREDEN DÜŞTÜ:

Su tesisatçısı Dennie Catterall, büyük bir binanın onuncu katında tesisat montajı ile meşguldü. Bir ara dalgınlığa geldi, yağı kayıverdi, 33 metreden düştü. Bu yüksek yerden düşen bir insan ne olur, nâ lüm. Fakat Catterall yere düştükten sonra hiç bir şey olmamış gibi doğrulup düştüğü yere oturdu ve bir sigara istedi. Tek keşiği bile kırılmamış, sadece elinin üzeri

ce sıyrılmıştı. Aşağı düşerken iskelelere çarpmış, binanın önündeki toz toprak yığını üzerine düşmüş.

Olayın başka bir yönü de var: 33 metreden düşen, en az yetmiş kiloluk bir vücudun aldığı hasar hiç denecek kadar az. Tesisatçı ruhsal bir sarsıntı geçiriyor sadece. Hem eceli gelmemiş, hem de ibreti âlem için koruyucu, görüp - gözetici bir idare mekanizmasının nasıl çalıştığını bize göstermiştir. Sadece bu olay değil, hayatîyetin ve varlığın, mevcudatın her seviye ve realitesinde «İdareci Ruhsal Kuvvetler» in parmağı vardır.

Onlar Allahın irade kanunlarından istifade eder, tabii kanunları kullanır, varlıkların tekâmülünü sağlarlar. Yukarıdaki olayda çok ibret ve müşahade dersleri var, ama şaşırıp kalmaktan, «nasıl olur?» demekten öteye geçilemiyor nedense.

KESİLEN BACAĞIN YERİ BELLİ:

Epeyidenberi bilip, tanıdığımız bir olay gene karşımıza çıktı. Bu sefer Fransa'da. İnsan bedeninin esiri bir benzeri vardır. Buna eş, ikizli mânasına gelen **dubles** deriz. Dublenin mevcut olduğuna dair delillerden biri de, kesilen organların (el, kol, bacak gibi) yerinde devam eden acıya karşı hassasiyet, dokunma hissidir. İnfraruj fotoğraf filminden bu kesilen uzvun **dubles** (esiri uzuv) görülebilmektedir.

Bilirsiniz ki, el - ayak ameliyatlarından sonra hastanelerde bazı resimler çekilir. Bu resimlerin bir çoğunda kesilip çıkarılan kol - bacak gibi organların apaçık gölgesi görülür. Bu apaçık koyu iz, gölge gün geçtikçe az seçilmeye başlar ve görünmez olur.

Georges Langelaan isimli polis hafiyesi, vazifesi icabı, yüzünün şeklini estetik cerrahi yoluyla tamamen değiştiriyor. İn-

raruj fotoğraf ile çekilen resminde, küçük olmakla beraber, ortadan kalkan kısımlara ait bir nevi haberler görülüyor. Yüzdeki yaralar kapandıkça bu duble izleri ortadan kalkmaktadır.

POLİSE YARDIM:

Tangelaan, milletlerarası polislerin sık sık «durugörü» metdomlarından istifade ettiklerini, Scotland Yard'da yarım düzine kadar medyum birçok olayların aydınlatılması için görev aldıklarını söylemektedir. Fransa ve Hollanda da aynı tarzda çalışmakta imişler.

ÇİMENLERİN SOLDUĞU MEZAR:

John Davies genç bir Gall'idir (İngiltere'de). Ölüme mahkûm ediliyor: Sebep adam öldürmek. Asılmadan önce, cellâta şunları söyler: «Suçsuzluğumu ispat etmesi için, mezarımın üstünde otlar bitmesin diye Tanrıya dua ederek ölüyorum.»

Davies, Montgomerry kilisesinin mezarlığına gömülür. Bütün mezarlar çimenler örtüldüğü için, onunki de çimenlerle örtülüyor. Fakat bir kaç gün içinde çimenler sararıyor ve ölüyorlar. Her türlü tedbir alınıyor: Tohumlar inceleniyor, toprak analiz ediliyor. Nafle. Başka yerden yeni toprak getirtiliyor. Netice sıfır. Bugün bile J. Davies'in mezarı çimenlere karşı olan allerjisini devam ettirmektedir. Herkes merak saiki ya da kutsal bir yer olarak mezarı ziyaret etmektedir.

Bu hâdise ile, vücutlarını toprakta çürütmeden tutan bazı kimselerin yaptıkları arasında bir bağıntı var. Biri nebata, diğeri bedene etki ediyor. Etki eden serbest ruh ve onun tesirleridir. Maddeyi dağılmaktan koruduğu gibi, ortadan da kaldırabilir. Ruhun, mahiyeti bilinmedik tesiri altında çimenler ölebilir. Çimenin hayatîyetini sağlayan vasıtalar sekteye uğrayabilir.

RUH ve Maddeye Abone Olunuz.

BİR KAYANIN TARİHÇESİ

Psikometrinin, duru görünümün muhtelif tezahür şekillerinden biri olduğu düşünülürse, "Psikometri mecmuası" mı "duru görü muamması" olarak da isimlendirilmesi mümkündür.

Aşağıdaki yazımız, zamanın çok hassas bir süjesi olan Bn. Elizabeth Denton'la yapılan bir tecrübede duyduklarını hikâye etmektedir.

Çeviren: Yorgo KABACA

Jaynesville (Wisconsin) de bulunduğum sırada, bir kum yığını içerisinde, koyu renkli, özel görünüşte ve takriben iki kilo ağırlığında bir taş bularak aldım. Bu taştan kırıdığım bir parçayı süjeye taktım. Süje bütün bunlardan tamamen bihaber olduğu gibi, taş kırığını dokunmakla bir netice çıkarmasına da imkân yoktu. Bn. E. Denton duyduklarını şu şekilde anlatmağa başladı:

— "Tanrım! Hiç bir şey anlayamıyorum. Bunda, maddenin nice sarsıntıları saklıdır. Bir çamur dalgası ile birlikte bir yanardağ tarafından saçıldığının intibai içerisindeyim. Kendimi hayli hacımlı hissetmem rağmen, yanarımda boyları benden büyük başka kaya parçalarını görüyorum.

"Şimdiye kadar duyduğum duyguların en acaibi; ağır taşlarla dolu bulunan, ça-

murlu bir se tarafından devri hareketlerle yukarıya doğru itilmekteyim. Yalnız bu, bir defaya münhasır değil, tekrar tekrar olmaktadır. Benimle birlikte korkunç bir şekilde yuvarlanmakta olan kaya parçaları ve saire ile gidiyorum.

"Şimdi, yerimden oynamıyacak şekilde, yerleştirilmiş bulunuyorum; fakat, yanardağın gürlemeleri evvelinè nazaran daha korkunç tarzda işitilmekte ve her gürleme, yanardağ ağzının dışına şiddetle saçılan yeni kaynar çamur seli intişarının bir cevabıdır. Nihayet geri dönen bir dalga, beni tekrar uçuruma itmektedir. Orada nice cehennemî kızgınlıklar serbestliğe ulaşmıyorlar ki! Fakat, başka bir gürleme ve yeni bir indifai dalga yüzünden çok aşağıya yuvarlanmayıp yukarıya fırlatılıyorum. Etrafımda her şey kaynamaktadır, oysa tesirleri hissetmiyorum. Ateş görmüyorum,

gördüğüm sadece çok miktarda duman ve gazlı buhardır.

“Hâlen, yerde, dağın yamacında yerleştirilmiş bulunmakta ve kendimi donmuş hissetmekteyim. İndifain gürlemelerini işitiyorum ve yer sarsılmaktadır. Uzun zaman orada duruyor, sonra derin ve karanlık bir çukurluğa dalıyorum. Su ve rutubet beni çevrelemektedir sanki, bu uçurum içerisinde gömülmüş gibiyim; ne zaman çıkabileceğim?”

Şimdi sular büyük bir kuvvetle akmakta, başdöndürücü bir tarzda dönmemi icbar etmektedirler. Yavaşça yer değiştiriyor ve uzun bir zaman devresi süresince ilerliyorum. (Anlatışımı kısaltmalıyım, zira sonu gelmeyen bir asırlar silsilesi bahis mevzudur...)

“Nihayet ışığı görmekteyim. Kocaman bir dalga beni, sulara kadar inen ve uzun bir sahil teşkil eden, bir sarp bayıra atıp geriye çekiliyor. İşi oluruna, seyrini takip etmesine bırakmak tuhaf etkilenme duygusu, bütün benliğimi istilâ etmektedir. Her şey bana o kadar tuhaf görünüyor ki! Şimdiye nazaran eskiden çok daha hacımlı olduğumu hissediyorum.

“Bunu müteakip, bir gölün dibindeyim. fakat üstümde başka kayalar farkettiğimden, göl dibinin en derin noktasında olmadığımı kestiriyorum. Bu sular ama da soğuk! Yuvarlanan büyük taşlar sebebiyle, gölün dibi zamanla dolmaktadır. Çok soğuk bir iklimde bulunmakta ve kendimi büsbütün donmuş hissetmekteyim. (Süje soğuktan tam mânasiyle titremektedir.)

“Üstümde, su olmayan, bir şeyin bulunduğunu hissediyorum, fakat ne olduğunun farkına varamıyorum. (Odanın ısı derecesi hayli yüksek olmasına rağmen, süje sandalyesini ateşe doğru yaklaştırıyor.) Tuhaf, ne kadar az görüyorum, yalnız hissediyorum! Bulduğum noktadan sahile doğru, havza derin edğildi. Üstümde yayılmış bulunan şeyin, ışığın nüfuz etmesini müsaade ettiğine göre, buz olduğunu fark ediyorum. Şimdi bu buzun içerisinde hapsedilmiş olduğumu idrâk ediyorum; çevrili bulunduğum sonsuz kütleyle beni bağlayan ve birçok mil uzaklıkta görebilme hassası-

nı bana veren bir hal. Bunun kalınlığı çok fazla olup gözün görebildiği kadar fasılsız olarak yayılmaktadır.

“Bütün bunlar ne kadar tuhaftır! Buz hareket etmekte ben de onunla beraber hareket etmekteyim. Yavaşça, cenuba doğru, arasına duraklayarak inmekteyim. Yürüyüşü esnasında buzulun üst kısmı alt tarafı geçmeğe yönelmektedir. Bu olay beni şaşırtmakta, zira kesif bir buz kitlesinde alt kısmın üst kısma nazaran daha yavaş gitmesine imkân olmadığını çok iyi biliyorum, buna rağmen, bunun gerçekten böyle olduğu söylenebilir. Ne dehşetli soğuk! Ve buzulun hareketi esnasında meydana gelen, ne korkunç gürültü! Halbuki, çok uzaktan işitilmemesi gereken, yarılan ve kıyıdaki kumsalda kayan kayaların gürültüleridir.

“Şimdi hava durumunun süratle mülâyimleşmeğe yüz tuttuğu hissediliyor. Hararet artmakta ve aşağıdan neş'et etmektedir. Buz erimekte, akmakta, dereler meydana getirmektedir; anlayamıyorum, gerçekten alt taraftan erimekte. Bundan maada, bu hararet değişikliğinin farkına varılması için kâfi derecede cenuba doğru inmediğimizi hissediyorum.

“Bana öyle geliyor ki, buz beni serbest bırakacaktır. Evet, serbestim. İşte, buzulu bütün genişliği ile farkediyor ve hayret içerisinde kalıyorum. Sanki sonu olmayan bir sivri tepeler silsilesidir. Buzul süratle erimeğe devam etmekte ve eridikçe de daha süratli hareket etmektedir. Şimdi artık buzulla birlikte hareket etmiyor, ancak tesadüfi olarak yer değiştiriyorum.

Burada, Prof. Denton şu hususu işaret etmektedir: Tecrübeye devam edebilmek için süje çok yorgundu; şayet mümkün olsaydı, süje, daha bir sürü teferruatı açıklamış olurdu. Mamafih anlattıkları kadar da zaten ilgi çekicidir. Prof. Denton ayrıca şu izahatı da vermektedir: Süjenin beyanatı, psikometri tecrübesinde kullanılan taşın alındığı havalideki arzıyat vasıflarına uymaktadır. Havalı, şimalden gelen çok eski buzulların getirdikleri ve erime neticesinde orada bıraktıkları “seyyar kaya blokları” ile, kelimenin tam mânasiyle, doludur.

İNİÇİN

SAVAŞIYORUZ ?

1932 yılında, Milletler Cemiyeti'ne bağlı Intellectual Cooperation Enstitüsü, Prof. Einstein'dan, seçeceği herhangi bir konuda, istediği bir kimse ile bir fikir tartışması yapmasını rica etmişti. Prof. Einstein, "İnsanların savaşmasına engel olunabilir mi?" sorusunu konu olarak seçmiş ve bu husustaki düşüncelerini Prof. Freud'a yazmıştı. Aşağıda, Freud'un Einstein'a cevap olarak yazdığı mektubu yayımlıyoruz.

MUHTEREM PROFESÖR EİNSTEİN,

Herkesin ilgisini çeken bir konuda, karşılıklı fikir tartışmasında bulunmak üzere tarafınızdan yapılan dâveti büyük bir memnuniyetle kabul ediyorum. Ben, daha ziyade müsbet bilimler alanında bir konu ile karşılaşmayı beklerken, «İnsanlığı savaş tehlikesinden nasıl koruyabiliriz?» gibi, devlet adamlarının ihtisası içersine giren bir sualle karşılaşınca önce biraz hayret ettim. Fakat sonra, bana bu suali bir ilim adamı veya fizikçi olarak değil de, savaş yüzünden evsiz ve aç kal-

mış zavallılara yardımı vazife edinmiş, insanları seven bir kimse olarak sorduğunuzu hatırladım, bu konuyu psikoloji yönünden izah etmemi istediğinizi düşündüm.

Mektubunuza, «hak» ve «kuvvet» arasındaki ilgiden bahsederek başlıyorsunuz. Ben de sizinle aynı fikirde olmakla beraber, «kuvvet» yerine «şiddet» terimini kullanmak isterdim. Zamanımızda hak ve şiddet birbirine zıt şeyler gibi gözüktürse de, iptidai insanları tetkik edersek, hakkın kuvvetten doğduğunu kolayca görürüz. Bilinen gerçeklerden, yeni şeylermiş gibi bahsederek belki sabrınızı tüketeceğim, fakat konumuz bu metodu elzem kılıyor.

İlk çağlarda, insanlar arasındaki menfaat çatışmaları, şiddet kullanılarak halledilirdi. Başlangıçta en önemli faktör olan vücut kuvveti, zamanla yerini çeşitli silâhlara terketti, fakat gaye aynı kaldı: Karşı tarafın kuvvetini yokederek herhangi bir iddia üzerinde söz sahibi olmasına engel olmak. Düşmanın öldürülmesiyle bu sonuca tam mânasiyle ulaşmak kabil oluyordu. Öldürülen düşman bir daha baş kaldıramaz; âkıbeti aynı şeyi yapmak isteyen başkalarına da ibret olurdu. Düşmanın öldürülmesi, ayrıca insiyakî bir arzunun da tatminini sağlıyordu. İleride bunu daha etraflı olarak izah edeceğim. Düşmanın hayatını bağışlayarak, onu köle gibi kullanmak ihtimali de vardı. Şiddet, burada öldürerek değil de, itaat ettirerek

boşalma yolunu buluyordu. Galip gelen taraf, yenilende gelişecek intikam duygularını hesaba katarak, şahsi emniyetini sağlamak mecburiyetinde kalıyordu. Görüldüğü gibi, iptidai kavimlerde herşeyin hakimi şiddettir. Zamanla «kuvvetin birlikten doğduğu» öğrenilmiş, şiddet yerini, kanuna bırakmaya başlamış, zayıflar birleşip, kuvvetlinin hakkından gelmiş, ufak ufak kuvvetler bir araya gelerek haklarını kuvvetliye karşı savunablmışlardır. Böylece, hakkı (yani kanunu) bir topluluğun kuvveti şeklinde tarif edebiliriz. Kanun da, topluluğun önünde çıkan engelleri, kendine mahsus metotlarla ezen şiddetten başka bir şey değildir. Şiddetten hak ve hukuka geçebilmek için insanların yaptığı birleşme sağlam ve devamlı olmalı, muhtemel ayaklanmaları önliyecek nizamlar kurmalı, kanunların emrettiği şeylerin yerine getirildiğini kontrol edecek mekanizmalar tesis etmelidir.

Topluluk, eşit kuvvetteki kişilerden meydana geliyorsa, böyle bir idare kolayca kurulabilir. Bu, ancak teorik bakımdan mümkündür. Pratikte, bir toplulukta erkekler, kadınlar, genç ve ihtiyarlar, galipler ve mağluplar gibi kuvvet bakımından eşit olmayan unsurlar bulunduğu için, kanunları yapanlar kuvvetsiz sınıflara daha az haklar tanır. İdare edici sınıfın, kanunların verdiği haklardan daha fazla hak etmesi, buna karşılık halkın kanunlardaki eksiklikleri düzeltmek için mücadele etmesi ve bunların, herkes için eşit olmasına çalışması memlekette devamlı bir huzursuzluk yaratacaktır. Kuvvet dengesinde değişiklik olduğu zaman ya kanunlar bu değişmiş duruma uydurulmağa çalışılır, ya da (çok defa olduğu gibi) idare edici sınıf bu yeni gelişmeleri kabul etmek istemediğinden, ihtilâller ve iç harpler başlar; bir zaman için memlekette kanunsuzluk hüküm sürdükten sonra yeni kanunlar yapılır.

Gördüğümüz gibi, topluluk içinde dahi menfaat çatışmaları olduğu zaman şiddet tatbikinden kaçınılmıyor. Dünya tarihini inceleyecek olursak, büyük ve küçük topluluklar, şehirler, köyler, ırklar, kabi-

le ve krallıklar arasındaki anlaşmazlıkların daima savaşla sona erdiğini görürüz. Paradoks gibi görünmekle beraber büyük bir savaştan sonra devamlı bir barışın sağlanabileceğini iddia etmek mümkündür. Harbin sonunda sınırları içinde her türlü çarpışmanın önlendiği ve kuvvetli bir idareye sahip büyük devletler ortaya çıkabilir. Teorik bakımından mümkün olan böyle bir duruma pratikte kolayca ulaşmaz. Şiddetin birleştirdiği topluluklar arasında hakiki bir bağlılık olmadığından, elde edilen zafer uzun zaman devam etmez, yeni meydana gelmiş olan devlet kolayca parçalanır. Fetihlerin bir araya getirdiği topluluklar arasındaki fikir ve menfaat çatışmaları, çok defa silâhla halledilmeye çalışılır.

Tarihteki bütün büyük fetih ve çarpışmaların insanlık için şu sonucu olmuştur: Sık sık olan ufak muharebeler yerine, daha ender, fakat daha tahripkâr olan harpler. Daha kısa yoldan aynı sonuca siz de varmıştınız. Harbi önlemenin yegâne yolu, her menfaat çatışmasında son sözü söyleme yetkisinde bulunacak merkezi bir kontrol sistemi kurmaktır. Bu maksatla, anlaşmazlıkları çözüme çalışacak bir yüksek kurul yapılmalı, verdiği kararların tatbik edilebilmesi için de bunun emrine bir kuvvet verilmelidir. Bugünkü Milletler Cemiyeti, milletler arasındaki anlaşmazlıklarla uğraşan yüksek bir mahkeme olmakla beraber, emrinde kuvveti yoktur. Bununla beraber, Milletler Cemiyeti şimdiye kadar tamamen kuvvete dayanan otoriteyi (yani, bir arada tutma etkisini) idealist fikirler uyandırarak temine çalışmaktadır. Şiddet ve hissî bağların (teknik tâbirle «İdentifikasyon»ların) topluluk içindeki birliği temin eden iki faktör olduğunu biliyoruz. Bu faktörlerden bir tanesi çalışamaz hale geldiği zaman, diğeri harekete getirilerek birliğin korunulmasına çalışılır. Tarihte, bunların bazan tesirli olduklarını görüyoruz...

Şimdi, başka bir fikrinizin üzerinde duralım: İnsanları harb humması ile enfekte etmenin kolaylığına şaşırıyor ve böylece

(Devamı 39. Sayfada)

Ne istersin? Herşey senindir.

Yollar sana açıktır,

Hakikat ışığı senin için parlıyor

O halde durma, sorma,

Rahat yürü ve benliğini göster.

Tam muvazenede insanlar azdır. Çokları parlak kabiliyetler, iyi bir terbiyeye, kuvvetli bir tahsile malik oldukları halde, yapmak ve başarmak için eksik BİR ŞEYLERİ vardır. Bu eksik olan «Bir Şeyler» inkişafını zorlaştırır, hayatlarını bozar ve bütün gayretlerine sekte verir. İnsanların çoğunda güzel, kuvvetli ve hedeflerini semerelendirmekten alıkoyan, böyle zayıf noktalar vardır.

Bu çeşitten bir zayıflığın, haberimiz bile olmaksızın, yahut çaresini aramaksızın büyümesine müsaade etmekle hayatımızı bozmaktayız. Dev cüsseli bir adamın, böyle zayıflık yüzünden, cüce gibi küçülmesi hazin değildir?

Ana - babalar ve terbiyeciler çocuğun zayıf noktalarını vaktinde görüp kuvvetlendirirler o taze varlığa en büyük hizmeti yapmış ve onu, hayatı boyunca, çok varlıklardan kurtarmış olurlar.

Gençler, ruhlarında zayıf noktaların bulunmasını talihsizliklerine verirler; mesuliyeti kafalarının şeklinde, yahut irsi temayüllerinde aralar. Bütün hayatlarında bu zayıf noktaların yükünü taşırlar. Halbuki sağ bir düşünce, biraz enerji, bu zayıf noktaları kuvvetlendirmek için tesirli bir devadır.

Kendinizde böyle bir zayıflık, bir nakise olduğunu bilerseniz, fikrinizi, iradenizi aksi istikamete doğru teksif edersiniz. Dimağınız uzun müddet bu aksi istikamette yani kendinizde bulunmasını arzu ettiğiniz vasıfların üzerinde sebatlı olarak durursa, sonunda eksikliğini duydu-

Zayıf

Noktalarımızı

Kuvvetlendirelim

Yazan: O. S. MARDEN

ğunuz vasıflara nail olursunuz. Normal varlık, normal fikirden çıkar.

Fakat zayıf noktalarınızı kendi hallerine bırakır ve bir fikir idamı ile kuvvetlendirmeğe çalışmazsanız, bunların kuvvetlenmelerini nasıl bekleyebilirsiniz? Bir vücudun kollarını hareket ettirmekle bütün azalarını geliştiremezsiniz. Dimağ has-saları da böyledir. Kullanılmayan hassalar paslanır ve bozulur. Bir şeyi arzu ederseniz ve elde etmek için kuvvetinizle uzun müddet sebatla çalışırsanız, sonunda arzuunuza muhakkak nail olursunuz.

Usluluğu yeter derecede sebatla ararsanız bunları bulacaksınız. Sefahat ararken uslu olacağınızı beklememelisiniz.

Sihhat arzu ediyorsanız, sıhhati konuşunuz, sıhhati düşününüz. Bir heykeltıraş yaptığı heykelin tasvirini muhayyilesinde hıfzettiği gibi, siz de sıhhati muhayyilenizde sebatla muhafaza ediniz; kendinizde sıhhat yaratacaksınız.

Meselâ, mizacınız melankoliye meyyal olup da herşeyi karanlık görmek itiyadında iseniz, bu zayıflığınızdan az zamanda kurtulabilirsiniz. Fikrinizi bunun aksine, yani şen, parlak, canlı ve neş'eli şeylere doğru teksif ediniz. Böyle yaparsanız, az sonra gam ve kasavet sizi seyrek ziyaret etmeye başlayacaktır. Geldiği zaman da hi onu derhal zihninizden kovunuz bir hırsızı evinizin dışına attığınız gibi, onu da zihninizden dışarıya atınız.

Bunu yapmak zor değildir. Fakat zayıflığınızı hoş gördükçe, sizi küçültme ve düşüren fikirlerin zihinde yer tutmaları-

na müsaade ettikçe, bu fikirlerle iş birliği yapmış olursunuz. Her şeyi karanlık görmek itiyadı, hayatınızı karartır ve başarı- nıza engel olur.

Arzu edilen vasıfları, anadan doğma bir hak gibi, aramanın ve sağlam bir irade kuvvetiyle elde etmeye çalışmanın, iyiliğe doğru ne mükemmel bir saik olduğun- u gençlere öğretmek gerekir. **Bir şeyi enerji ile istemek ve elde etmeyi azim ile kararlaştırmak, başarısının iki büyük tı- sımıdır.**

İstedığınız vasıfları, varacağınız he- defleri, amaçlarınızı, arzularınızı tekrar- lamaktan korkmayınız. Dileklerini alını- za hâkkettiniz. Bu dileklere mâlik olacağı- nızı herkese ilân ediniz. Az zamanda zih- niyetinizin mükemmel bir mıknatıs gibi, temenni ettiğiniz şeyleri nasıl size doğru çekeceğini görüp şaşıracaksınız.

Hepimiz görüyoruz ki, çok kimseler istedikleri ve uğruna mücadele ettikleri şeyleri, şu veya bu suretle elde edebiliyor- lar. Çoğu arzularına büsbütün nail olma- salar bile, her halde mücadele etmeyenle- re nisbeten daha geniş bir ölçüde emelleri- ne yaklaşıyorlar. Arzu ettiğimiz hassaları kendimize çekmek kudreti de irademiz nisbetinde artar veya eksilir.

Çok insanlar vardır ki, âlemin naza- rında gülünç göründüklerini kurarak üzün-

tülü bir hayat geçirirler. Bu üzüntüler on- ların hayallerinde mevcut olan acayıplık- lerin inkışafına yardım ederler. Çünkü zihniyetimiz bir fenalığa devamlı bir su- surette saplanırsa, o fenalığın büyümesi ve tesirlerini arttırması zaruridir.

Böyle kuruntuların sahipleri, zihinle- rinde hayal ettikleri fenalık için ifrat de- recede hassas olurlar. O fenalıktan bah- setmezler ve bahsedilmesini de istemez- lerse de zihinlerini daima onunla yorarlar. Bütün diğer meseleleri arka plânda bira- kırlar.

Halbuki, ekseriya bu acayıplıklar yal- nız hayalde mevcuttur: yahut hiç ol- mazsa hakikatte ufak iken, hayalde büyü- tülmuşler ve uzun bir müddet mübalağa edilmek yüzünden kuruntucunun gözlerin- de hakikat şeklini almışlardır. Çaresi, zih- niyeti büsbütün zıt istikamete çevirmek hiç bir acaip ve gülünç hali olmadığına kendini inandırıcaya kadar bu meslekte sebat etmektir.

Çekingenlik dahi bazan hastalık şek- lini alır. Fakat bu hastalık bir muhay- yile hastalığıdır. Zıddını düşünmek sistemi- le kolay tedavi edilebilir. **Âlemin size dik- kat etmediğini, herkesin kendi işleri ve güçleriyle meşgul olduğunu ve sizinle uğ- raşacak vakti olmadığını kafanıza iyice sokmakla bu hastalıktan kurtulabilir- siniz.**

Cemiyetimiz tarafından teksir olarak basılan "Herkes için" Rad- yestezi notları ciltli ve resimli olarak satışa arzedilmiştir. Fıatı 5.— liradır. Ödemeliler için 2 lira posta ücreti ilâve edilir.

Mahdut sayıda basıldığı için ilgilenecek okurlarımızın sür'atli davranmaları rica olunur.

Para gönderme ve isteme adresi :

P. K. 1157

İstanbul

RÜYALARIN psikolojisi

1900 yılında Freud'un "Rüyaların Tefsiri" adlı eserini yayınlamasıyla, insanların rüyalar hakkındaki çeşitli mistik inançlarının doğru olmadığı anlaşılmış, rüyaların da, şuur ile şuuraltı çatışmasının bir neticesi olduğu öğrenilmiştir. Bugün rüyalar, akıl hastalarının psikanalizle tedavisinde kullanılan önemli bir vasıtaadır.

William J. FIELDING

İnsanlar taş veya papirüs üzerine yazı yazmayı öğrenmelerinden önce de muhakkak ki rüyalarla ilgileniyorlardı. İlk çağlardanberi rüyaların içinde yaşanan dünya ile bilinmeyen bir dünyanın, insan ile insan üstü kuvvetlerin arasında bir bağ olduğu inancı vardı. Günümüzde bile, dünyanın her tarafındaki birçok insanların rüyaya çok önem verdiklerini görüyoruz. Onlar için rüya istikbali gösteren bir vasıta, bir ihtar sembolüdür. Halk arasındaki rüya ile ilgili bätıl itikatları saymakla bitiremeyiz. Tarih boyunca, rüyaları tefsir edebilenlere geleceğin muammasını çözebilecek kudrete sahip kimseler olarak bakılmıştır. Eski ve Orta Çağların rahipleri, sihirbazları ve bilyüçüleri rüyaların mânasını anladıklarını ve böylece istikbalde olacak kötü şeylere mâni olduklarını iddia ederek halk kitlelerine hükmedebilmişlerdi.

Vahşilerle iptidaî insanların antropolojik tetkikleri, bunların rüya ile gerçek hayat arasında kesin bir hudut çizemediklerini göstermiştir. Günümüzün nevroz ve psi-

koz hastalarında da rüya ile hakikat birbidir. Rüya âlemi, uyanırken yaşanan hayattan ayındır ama onun kadar gerçektir. Kâbuslu bir rüya gördükten sonra uzun zaman onun tesirinden kurtulamayız. Bazan uyandıktan sonra şuuraltı dünyamızın hayalleri bütün vücudumuza, hareketlerimize, düşüncelerimize tesir eder. Bundan daha gerçek ne olabilir? Anatole France, "Rüyaların günlük hayattan daha kudretli olduklarına inandım" diyor. Anatole France için rüyalar, gerçek olarak kabul ettiğimiz, uyanırken gördüğümüz şeylerden, edindiğimiz intibalardan daha büyük bir ilham kaynağı olmuştur.

Acaba rüyalarımızın malzemesini hazırlayan nedir? Uyunurken gördüğümüz hayallerin ve sembollerin kaynağı neresidir? Rüyalar şuuraltının uçsuz bucaksız derinliklerinden doğarlar. Hayat boyunca yaşadığımız hâdiseler, hattâ uyanırken çeşitli duygularımızla aldığımız ve şuurumuzun farkına varmadığı bütün intibalar şuuraltı dediğimiz ruhumuzun geniş deposunda top-

lanırlar. Sonra orada işlenir, sansüre uğrar, şekil değiştirirler ve böylece uygun ve tenbihlerle şuura rüya olarak çıkabilecek hâle gelirler.

Rüya âleminin anlaşılmasında Freud teorilerinin büyük yardımı olmuş, psikolojiye birçok yenilikler getirmiş olan bu teoriler sayesinde o zamana kadar anlayamadığımız ruhi hâdiselerin mekanizması aydınlanabilmiştir. Freud'un tecrübeleri nevrotik kimselerin nahos olayları, acı hatıraları baskı altında tutulmağa çalıştıklarını gösteriyordu. Fakat nevrotik insanlar şuuraltındaki devanlı çatışmaları tamamen baskı altında tutmağa muvaffak olmazlar ve bu çatışmalar şekil değiştirip rüya veya nevroz olarak meydana çıkarlar. Normal olarak kabul ettiğimiz insanlarda da rüyalar aynı mekanizmayla, yani psikolojik tenbihler yüzünden görülürler. İnsanlar çok defa rüyalarında gördükleri zevkli olaylardan bahsederler. Bazan da korkulu, kâbuslu rüyalar gördüklerini söylerler. Fakat bütün rüyalarda asıl düşünceler ve hatıralar meydana çıkmamıştır, moral bakımından doğru görülmeyen fikirler itilmiş ve baskı altında tutulmuştur. Rüyaların görülen kısmı asıl hikâyenin değişmiş, sembolize olmuş şekildedir. Rüyalarda görülen semboller çok defa saçma, bazan iğrenç, bazan da korkuludur; fakat her zaman anormaldir.

Rüyaların iradeye bağlı olmadıklarını biliyoruz. Öyle olmasaydı korkulu rüyalar görmeyecek, kâbuslarla ter içinde uyanmayacaktık. Rüyalar şuuraltının derinlerinden çıktıklarına göre, insanın inançlarını sarsabilir, örf ve âdetlerini yıkabilir. Rüyaların görülmesi ve sonra unutulması, şuur ile şuuraltı çatışmasının bir örneğini daha gösterir. Uykuda bir an baskısını hafifleten şuur, uyandıktan sonra, içimizdeki iptidai insanı yine baskı altına alır ve normal hayatımızı yaşamamızı sağlar. İçimizde hâlâ en iptidai insanın duyguları yaşamaktadır.

Günlük gazetelerde rastladığımız çeşitli cinayetler, haydutluklar bunu gösteriyor mu? Medeni insan, ahlâk kaideleri ve cemiyet kanunları ile iptidai duyguları frenlenmiş bir insandır. Uyanık olduğu za-

man iyi ile kötüyü ayırmasını bilir. Rüyalar ülkesinde o da mantık ve ahlâk tanımadan hırs, arzu ve intikam duygularıyla hareket eder. Mademki rüyalarda iptidai insan ortaya çıkıyor, rüyalarda kullanılan lisan da iptidai insanın lisanı olmalıdır. İlk insanlar düşüncelerini sembollerle ifade ederlerdi. Az kelime ile çok şey söyleyebilmenin en uygun vasıtası sembollerdir. Eski çağlarda yazılarda ağaç tabiatı, kılıç mücadeleyi, şimşek tabiat üstü kuvvetleri temsil eder. İşte rüyaları açıklayabilmek için bu sembolleri anladığımız lisanı çevirmek lâzımdır.

Rüyalar umumiyetle şuuraltının, ruhumuzdaki iptidai insanın isteklerini tatmin etmek için görülür. Bazı rüyalarımızda bu düşüncenin doğruluğunu açık olarak görürüz: Çocuğun şekerler, çikolatalar, kutup kâşifinin lezzetli yemekler, güneşli semalar görmesi gibi... Buna karşılık çok sevdiğimiz bir insanın, meselâ babamızın herhangi bir devresinde babasıyla anlaşamadığı anlar vardır. Baba otoritesini kullanarak çocuğun bazı arzularını tatmin etmesine engel olmuştur. Arzusu yerine getirilmemiş çocuk, babasının ortadan kalkmasını ister ve bunu çocukça ifade ederek (rüyalar çok defa öyledir) babasının öldüğünü görür. Halbuki çocuk aldığı terbiyeye göre birinin ölümünü istemenin ayıp ve günah olduğunu öğrenmiştir. Bu olay tabii şuuraltına atılır. Sansür şuura girmesine engel olur, fakat arada sırada sansür hafifleyince şuurunu kabul edebileceği kıyafete bürünüp rüya olarak görülür. Sözde çocuk babasının ölümü karşısında büyük keder duymakta ve ağlamaktadır. Veya ölen babası değildir de cumhurbaşkanı, vail, belediye reisi gibi başka bir otorite sembolüdür. Bu örnekte, şuuraltı arzusunun ya ağlama gibi riyakârlığın, ya da babasının yerine koyduğu başka bir otorite sembolünün arkasına gizlenerek kendini şuura kabul ettirdiğini görüyoruz.

Birçok ilim adamının buluşlarını önceden rüyalarında gördükleri söylenir. Buna en güzel örnek, ünlü Alman kimyageri Frederick Kekulé'nin iki rüyasıdır. Kekulé, or-

(Devam 40. Sayfada)

Dünyayı Etkileyen Olaylar

«Düşman dedi:

Kovalayıp yetişeceğim, çapulu bölüşeceğim, onlardan canım doyacak. Kılıcımı çekeceğim, elim onları helâk edecek.»

«Yelinle üfürdün, deniz onları örttü; Büyük sularda kurşun gibi battılar. Hâhlar arasında senin gibi kim vardır, ya Rab?»

Tevrat: Çıkış, Bap 15

HZ. MUSA

ve Musevilik

Eski dünyada iki büyük nehir, iki büyük medeniyetin şah damarı oldu: Fırat, Nil Mezopotamya'yı sulayan Fırat, Kuzeyden Güneye türlü kavimlerin medeniyetlerine hayat verdiği gibi Nil de Mısır topraklarını ıslatarak ve onu Akdeniz'in hayat verici maviliğine bağlayarak uzun asırlar sakinlerini yüksek bir yaşama seviyesine erdirmişti. Suriye ve Filistin, uzun asırlar bu iki cihetten gelen insan dalgalarının altında kaldı. Ya doğudan Asur kırılları, ya batıdan Firavunlar, ya Kuzeyden Hitliler ve daha da bir çok kavimler buranın yerli halkına karışıp gitti.

Filistin'in bu karma karışık zamanlarında M.Ö. 13 - 10 asırlarda birçok kavimler arasında bir de İsrail'ler adında bir kavim görülmeye başlar. Onun kavmi

çehresini tarih sahnesinde 13. asır sonlarında sarıh olarak buluruz. İsrail adı ilk defa Firavun II. Ramses'in oğlu Merneptah tarafından Libya ve Yunan denizlerinden gelen muhacirlere karşı kazanılmış zafer için Teb'deki tapınağa dikilen şeref sütununda görülmüştür.

İsrail ve İbrani sözleri birbirinin aynıdır. İsrail oğullarının millî gelenekleri Eski Ahit 36 kitaptan müteşekkildir. İlk beş kitaba Tevrat denilir. Yahudi geleneğine göre bu beş kitap «Musa'nın Beş Kitabı» diye anılır. Bütünü ile Eski - Ahit, dünya sanat ve edebiyatına çok tesir etmiştir. Eski Yunan ve Lâtin kaynaklarından sonra Hıristiyanlığın bugünkü Batı medeniyetini yoğurmasında Yahudiliğe ait olan bu dinî kaynakların etkisi büyüktür nitelikini

ayni kaynaklar İslâm hayatında Tarih görüşünü tesbite esas olmuştur. Müslümanlığın bu dini - şifahi verilerine «İsrailiyyat» derler.

İsrail oğullarının ataları, İbrahimdir. Kendinden sonra gelen bütün Peygamberlerin ve Hz. Muhammedin en eski cediti bilinir.

Tevrat'ın Abram diye andığını söylediğimiz adın nasıl İbrahime döndüğü ve yahudi dininde pek mühim bir gelenek olan Ahdin ve olduğu Tekvin kitabının 17. babında, şöyle anlatılmıştır:

«Ve Abram doksan dokuz yaşında iken Rab Abram'a göründü; ve benim önümde yürü ve kâmil ol. Ve adını benimle benim aramda edeceğim ve seni ziyadesiyle çoğaltacağım. Ve Abram yüz üstü düştü (secde etti) ve Allah onunla söyleyip dedi: Ben ise, işte ahdim seninledir. Ve bir çok milletlerin babası olacaksın ve artık adın Abram (Yüce baba) çağrılmayacak, fakat adın İbrahim (Cumhurun babası) olacak; çünkü seni birçok milletlerin babası ettim. Ve seni ziyadesiyle semereli kılacağım ve seni milletler yapacağım ve senden kırallar çıkacaklar. Ve sana ve senden sonra zürriyetine Allah olmak için seninle ve senden sonra zürriyetinle benim aramda ahdimi nesillerince ebedi ahit olarak sahip kılacağım...»

Görüldüğü gibi İbrahim ismi İbrani dilinde «cemaat babası» demektir. Nitekim «Eb» Arapçada da bu mânâdadır. «Riham» cumhur, kalabalık demektir.

İbrahim'in oğlu İshak'ın Esav ve Yakup isimli iki oğlu olduğu bilinir. Esav avcı, Yakup sakın mizaçlı idi. Anaları Esav yerine Yakubun İshak'ın yerine geçmesini, bir takdisle temin eder. Esav bu aldatışa kızar ve kardeşini öldürmeye karar verir. Kaçmak için yollara düşen Yakup bir gece Rab'ini yüz yüze gördü ve onunla bilmeyerek savaştı. Tekvin kitabında bu macera şöyle anlatılır:

«Ve ona dedi: Adım nedir? Ve o dedi: Yakup ve dedi: Artık sana Yakup değil (ancak İsrail denilecek.) (gece yola çıkan, demektir.)

İbrahim'in torunu Yakup zamanında İsrail oğulları yine Mısıra göçer. Bilen

olaylardan sonra, Nil deltasının feyizli yerlerinde yaşarlar. Firavun sülâlesinin değişmesi ve yeni hükümdar tarafından yerlilik siyaseti güdülmesi yüzünden ağır zulümlere maruz kalırlar.

İşte dini kitaplarda hikâyesi güzelce yazılmış olan Musâ, bu zulümleri alıp yürüdüğü ve İsrail'den doğan bütün erkek çocukların öldürüldüğü bir sırada dünyaya gelir ve annesi tarafından bir saz sandığa konulup ölümden kurtulması için Nil'e bırakılır. Fakat Musâ, saray mensuplarıncaya ele geçmiş, Firavun sarayına alınmış ve orada büyümüştür. Meoiz, firavun ailesi tarafından ona verilmiş bir Mısırlı isimdir.

Musa büyüüp delikanlı olduktan sonra kendisinin hangi soydan olduğunu anlar. İsrail oğullarından birine işkence yapan bir Mısırlıyı mensup olduğu kavme karşı duyduğu hisle öldürür. Tutulup cezaya uğramamak için kaçır. Musâ kaçtığı yerde, Medyen'de, Şuayb'ın kızı ile evlenir. Musa'ya Peygamberleriyle burada gelmiş ve Yahve kavmi olan İsrail oğullarını Mısır'dan çıkarma emrini ona burada vermiştir. Musâ, İsrail oğullarına cehennem haline gelmiş bu memleketten çıkarmış ve kavmini kurtarmıştır. İlk merhale Sinâ çölüdür. Burada Musa'ya ilk 10 Suhuf, Tevrat nasıl olmuştur.

Musâ, 40 sene kavminin başında bulunur. Onlara iyi huyları ve insanın, olgunlaşma şartlarını talim ve telkin etmiştir. Musâ dininin bu kırk sene içinde İsrail oğullarına kütlece rahat ve huzur getirmiş olduğu, Musevî geleneklerinde tesbit olunmuştur.

Musâ'nın ölümünden sonra İsrail oğulları dünya nimetlerine düşkünlük göstermiş ve hükümler, egemenlik istemişti. Onların bu dünyevi arzuları Musâ'nın, kendilerine getirdiği ilâhi hükümlerden İsrail'leri uzaklaştırdı. İkiye bölündüler. Bundan önce ruhlarına ve kemâle getirdikleri topluluğa Yahve (tek ilâhın zat ismi) hakimdi. Bu defa mevki ve kudret sahipleri ile böyle olmayanlar, iki ayrı sınıf halinde karşı karşıya gelmiş oldular. Birlikleri bozuldu, aralarına ihtilâf girdi.

(Devamı 31. sayfada)

BHAGAVAD GİTA'da ÖLÜMSÜZLÜK

Çeviren: C. MERİÇ
(Hind Edebiyatı Eserinden)

Yok olmak diyorsun... kim yok olacak? Her canlı ezelden ebede akan bir ır-
mak. Ömrümüz zaman kadar uzun.

Çocukduk bir zamanlar, genç olduk... Yarın ihtiyarlıyacağız. Partal bir libas
gibi atacağız aşınan bedeni, yeni bir bedenle doğacağız.

Mevsimler gelip geçer Bharata, renkler, kalıplar değişir. Beyaz bir perdeye
vuran gölgeler gibi: sevinçle keder.

Yokluktan varlığı geçilemez Bharata, varlıktan yokluğa geçilemez. Aşılmaz
bir duvar var vücutla adem arasında.

Evrenin dokusu ölümsüz. Ölümsüzü kim yok edebilir? Ruh kalıptan kalıba
girer, aşınmaz.

Başlangıcı yok ki hayatın sonu olsun. Ne ezelle başhyan yok olur, ne ezelde
olmayan var. Öldüreceğim diyorsun.. kimi?

Ruha vız gelir fırtınalar, seller vız gelir. Ne kılıç yaralıyabilir onu, ne ateş
yakabilir.

Yakalayamazsın ruhu duyularınla, hayâlinle kavrayamazsın. ●, bütün deyiş-
melerin dışında.

Ölüm bir gerçek te olsa:

Hoş, ölüm bir gerçek te olsa, acımak neye yarar? Madem ki her doğan göçe-
cek, madem ki bu bir alın yazısı.. ağlamakla ne değişecek?

Varlıklar nereden geliyor, biliyormusun? Nereye gittiklerinden haberin var
mı? Neden üzülüyorsun?

Sen vazifeni düşün Bharata! Kşatriya dövüşür, ah etmez. Kan dökmeni hay-
kırıyor kastının kanunu, kan dökmeni haykırıyor gelenek.

Kavgâ savaşıncının kutsal vazifesi. Düşmana sırtını çeviren yiğit kendine gül-
dürür herkesi. Adı lânetle anılır.

Günâhtan kurtulmanın yolu tek: bütün varlığı ile koşınak vazifeye, ötesini
düşünmemek...

Vedaları kapa demiyorum:

Vedaları kapa demiyorum. Sarnıca dört yandan su gelmeli. Bilge her ışıktan
faydalanır. Tek kaygın olmalı: Yapacağın.

Yogi: bütün kaygılardan soyunuş. Ve kopmak dış dünyadan Tanrı ile kayna-
şan için ne utanç var, ne şan.

Bilge bütün arzulardan soyunan:

Bilge, bütün arzulardan soyunan. Zafere dudak büken, bozguna gülen: bilge.
Sevmeyen, korkınayan, kıznıyan, kendi kendine yeten: bilge

Güçle kaymamalı bakışın. Beni düşünmelisin yalnız. İçinde arzular kanatlan-
mamalı. Azgın bir ihtiras olur arzu.

İki yol :

İki yol var önünde Arcuna!... ya Bilgiye vereceksin kendini, ya Amele, Kaçış yok bu kanundan, nafile.

Ne yapsan içindesin oyunun. Amelsiz yaşıyamazsın. Hüncr arzulara dızgin vurmak, elini kolunu bağlamak değil.

Herkesin bir işi var, evren buna göre kurulmuş. Yaşamak sonu gelmeyen bir çaba. Sükûn bir vehim.

Bütün günahların kaynağı: arzu. Cenini nasıl kucaklarsa döl yatağı, varlıkları öyle kuşatır ihtiras ağı.

Azgın bir alevci benzer Kama, kalıptan kalıba girer. Duyular: kemendi. Kopardı bu bağları.

Kalbin arzu ile çalkalanmıyorsa, mükâfat ummuyorsan yaptığın işten kıskanmıyor, imrenmiyorsan sükûn içindesin. Çırpınan yalnız beden.

B i l g i :

Bilgi, bütün gânahları arıtan su. Bilgi, bütün gânahları yok eden ateş. Bilgi, huzur limanına götüren kayık.

Bilgiyi gönlünde bulur, vahdet sırrına eren. Bütün şüphelerden kurtulur. Şüphe, bilgisizliğin çocuğu.

Başkaları için sevinçle acı. Bilge için ikbal de, idbar da baş tacı. Vatani benim bilgenin, dostu ben.

Lotüs yaprağına benzer bilge, dalgalar akıp geçer üzerinden Rüzgârdan uzak bir lâmbanın ışığına benzer.

Bütün fâni varlıklardan ezeliyi görür. Binbir şekil altında Tek'i görür. Ve tanrılaşır.

Sudaki tad benim:

Varlıklar ipliğe dizili inciler gibi asılı bana. Sudaki tad benim Arcuna. Aydaki gümüş ben. Güneş bir pırıltı alevimden.

Tohumdaki bereketin kaynağı benim. Nemli topraktan yükselen koku: ben. Yogide inisâkım. ilimde bilgi, Yiğitte cesaret, uluda fazilet ben.

Canlıların benden gelir câzibesi. İhtiras benim, karanlık benim, hakikat ben. Ben zafer, ben bozgun.

Başlangıcım yok, özüm değişmez. Bütün varlıkların Rabbiyim. Maddeye bürünürüm zaman zaman. Ve fâniyim.

Azgınlaşmaya görsün insanlar. Sükûndan soyunurum. Ben de karışırım kavga-ya. Sizler gibi insan olurum.

Bana ister bir çiçek sun, ister bir yaprak. Yeter ki gönlünden kopsun bu adak. Kendini bana bırak Arcuna.

Katil beni seviyorsa, günahsızlaşır. Şudra: beni tanımayan. Seven, varlığımla kaynaşır.

NOT : Bhagavad Gita Hind mukaddes metinlerinden Mahabarhata'dan ayrılmış bir parçadır. Mahabarhata bir destandır. Bu destan içinde Tanrı ile Prens Aarna arasında vukua gelen metafizik konuşmalar Bhagavad Gita'yı temsil ederler.

Yeryüzünden âfetlerle silinenler, çoğunlukla kozmik tesirleri yakalayamadılar...

Âfetlerin rüzgârları üç beş kişi için esmiş oldular!..

Bu maddi âleme, ihtiyaçlarının tatmini; dolayısıyla tekâmül için gönderilen insanoğlu, "olması gereken" i genellikle bilemez... Fakat bilmek için çırpınır... Duymak için çırpınır...

Geçen yazımızda bunlar üzerinde durmuştuk. Bu yazımızda da, tekâmülde devre sonralarının dejenerasyonu ve nedenleri üzerinde duracağız.

Yazan: Mehmet SANCAR

DEJENERASYON

Üstün Tatbikatlar:

Aklın doğrulayıcısı vicdandır. Her zaman tekrarlanan bir söz... Öyleyse vicdan nedir? Aklın doğrulayıcısı olduğuna göre, ondan üstün olmalıdır.

Akıl, us, zekâ gibi isimler vererek niteliğimiz şey, sonuç olarak düşünürsek, aslında, bize kıyas imkânı sağlayan bir yetenektir.

Akılca hareket deyince, bir veya birçok şeyle, yapmak istediğimizi kıyaslamak; daha önceden bilinenlerle son şeyi, en uygun tarzda düzenliyerek tatbik çalışmak aklımıza gelmiyor mu?

Çok zeki insan dediğimiz de, daha derin düşüncelerle daha yaygın ve daha isabetli kıyaslar, sentezler yapabilen ve bunlardan istifade ederek bir fikre, bir fiile varabilen insan demek değil midir?

Eğer insanın bütün elde edebildikleri, bu enkarnasyonu içerisinde olanlardan ibaret bulunsaydı, insanların çoğunun birbirine çok yakın seviyelerde olmaları; aşağı - yukarı bir eşitliğin sağlanması gerekmez miydi?..

Teorik bir eşitliği isteriz; tesbit eder ve tatbik de çalışırız ama, neticeler daima değişir.

Meselâ, mahkemelerimizin bir dinleyicisi olarak elde ettiğimiz müşahedeler aynı mıdır? «Kanun karşısında herkes eşittir.»

diyorduk. Acaba bu eşitlik, objektif olarak tahakkuk ettirilebiliyor mu? En basitinden (adam anlayışsız olunca) hâkim sinirlenip bağırıyor!.. Eşitlik, nesnel bir davranış gerektirmez mi? Ama, bu davranış nesnel olmuyor. İşin içine bir takım hissi unsurlar, elde olmuyarak karışıyor...

Yani, bir takım kabiliyet ve melekelerimiz, esasında bize ömrün sağladığı hususiyetlerimiz değil...

Tekrar tekrar dünyaya gelip birçok eksiklerimizi gidermeğe çalışıyoruz. Buna da tekâmül diyoruz...

Gerimizdeki bu bir çok geliş - gidişler, bir tane, birkaç tane değil; belki bin, belki binler defa...

«Yoktan birşey varedilmez; var olan da yok olmaz» prensibi, sadece varlıklar için evrenseldir...

Dünyada insanın gözükmüşü kaç bin sene öncedir, bilemiyoruz. Bilinenler de birer tahminden ibarettir. Fakat şunu biliyoruz ki, insanoğlu bu dünyada çok eskidir. Binlerce yıllık bir geçmiş vardır...

Enkarnasyonlarını da biliyoruz...

Demek ki insanoğlu, şu ömrü içerisinde yaşarken, gerisinde bıraktığı binlerce yıllık bir mâziye mâliktir...

İşte bu mâzidir ki, insanı, kabiliyetleriyle, melekeleriyle, herşeyiyle bugünkü seviyesine ulaştırmıştır...

Fakat her insan, arkasındaki bu bilgi birikiminin tümünü taşır, kullanır halde celdenlenmiştir. Hangi yönden törpülenmesi, bütünlenmesi gerekiyorsa, o yönüne ait olanları serbest bırakılmış; diğer büyük kısım karartılmıştır. Ama, bu karartılan kısım ile irtibatı büsbütün kesik de değildir...

Akıl kıyası, bu dünyada elde edebildikleriyle bu serbest kısım arasında yapılır. Lâkin her mantıki olanın doğru olmadığını da kabulleniriz...

Öyleyse kıyas için daha gerilere uzanabilmek gerekir. Bu uzanışta, uygun bir davranış gösterebilmişsek, daha üstün vibrasyonları da çekebilmiş; hem kendi özbenliğimizle ve hem de yardımcı tesirlerle rezonans temin etmiş oluruz... Bir üstün titreşimi hâsıl edebilecek seviyeden bir fiilde bulunabilmek, üstün bir kıyas yapabilmektir. Bu üstün kıyas ise, vicdanî tatbiktir.

İşte böylece sağlanan üstün kıyasların ibze kazandıracığı daha üstün tatbikatlar vardır ki, bizi aydınlığa götürür...

Beş dakika sonraki bir olayın cereyanından habersiz yaşayan insanın kehanet merakı, bu üstün tatbikatlar sayesinde, onun için gerçekleşir.

Yok mudur böyle yaşamışlar, yaşayanlar? Çok!..

Seneler öncesinden, bugün olacıklara parmak basmış dâhilere «BÜYÜK İNSAN» deyişimiz bu hasletlerinden dolayı değil mi? Önünü görerek yürüyebildiği için çevresine ve insanlığa hizmet edebilmiş olabilmelerinin gerçek nedenleri, bu hasletleridir...

Dejenerasyonun Hikmeti:

Nihayet kendi kendini idareye muktedir olacak olan insanoğlunun, bu vasattaki bütün hazırlığı bu yoldadır. Bu hazırlığın bir kısmını kendisi başarmağa çalışmakta; bir kısmını da üst plânlar tertipleyerek, ona yardımcı olmaktadır.

Özel şartlara tâbi oluşu hak ederek insanüstü durumları iktisap edebilenler, her devirde aynı özel tadrise tâbi kılınmışlardır.

Fakat kozmik şartların herkesi içine

alan normal tadrise de biteviye (ilânihaye) sürüp gitmeyecektir. Kozmik değişikliklerin asıl sebepleri, varlıkların tekâmül ihtiyaçları, tekâmül gayeleri istikametindedir...

Şeriate sadakatin azalması veya kaybolması, yani aslî prensiplere itaatsizlik, isyan demek olan dejenerasyon, bir taraftan silinmeyi hak etmeğe yüztutmuşların âkibetlerini hazırlayıcı, diğer yönden de «KURTULUŞ» adaylarının en iyi tatbikat ortamını meydana getiren sebeplerle hâsıl olmuş olur.

Bu, şu demektir:

«Sen, geçmişteki ahfadın gibi silinmeyi hak ettin; silineceksin...

«Sen de üstün tatbikat içerisinde olduğunu iddia ediyordun veya sanıyordun... İşte şeraiti yıkılmış bir ortam... Göster kendini...»

Üstün tatbikatlarıyla ince vibrasyonları yakalayabilenler, şüphesiz esen rüzgârların niçin estiklerini hiç değilse sezebilmektedirler... Ve ayaklarını atarak yürümüşlüğü tatmaktadırlar...

Dejenerasyonu daha da körükleyenler, «o azgın, o azmış» denilenler de hak ettikleriyle karşı karşıya geleceklerdir...

Yaşadığımız devrin dejenerasyonu, hem bölge bölge ve hem de dünyaya yaygındır. Kozmik değişiklik de buna işaret etmektedir...

Kim bilir: Belki de dünyamız bir siklûs sonlarını yaşıyordur...

Dünyamızı 150 defa yokedebilecek miktardaki atomik silâhlar stoku da kozmik değişikliği hızlandıracak âmillerden birisi olamaz mı?..

Bindiğimiz dalları gesmekle meşgulüz..

Son dalımızı kaç yıl sonra kesmiş olabiliriz; o da meçhulümüz...

«Ben göremem o günleri belki...» demek, sorumluluktan sıyrılmağa çalışmaktır ama, acaba buna kim muktedirdir? Ölüm sonrası da buradayız; ölüm öncesi de buradayız...

Sorumluluğunu duyan muktedirlerden olmak, en iyisi değil mi?..

Psychic
O Kozmos
Tis Psihis
News
FATE **TWO WORLDS**
spiritualist
başından
özetler
THE SPIRITUAL WORLD
VOICE **Uamoto**
The Summit **CHIMES**
of Spiritual Understanding

Hazırlayan : Ali ERMAN

CHIMES'dan :

**TESİRLERİNİN KALİTESİNİ
YÜKSELTİNİZ**

Üstad Yogunda'nın, Portland, Oregon'daki "The Voice Universarius" mecmuasında neşredilen öğretilerinde, mağara insanı gibi çok geri veya iptidai bir medeniyet seviyesi ile hizmete başlayan Arzın, içinde bulunduğu tesir durumunun yüzlerce defa değiştiğinden ve bir çok siklülardan (devrelerden) geçtiğinden bahsedilmektedir. Yaşadığımız kaotik (karışık) devrenin kendisini göstermesinden de anlaşılacağı gibi, bir tesir değişimi ve Dünya insanının yeni bir devreye girmesi başlamaktadır. Üstad Yogunda'nın ifadesine göre, Güneş Sistemimizde, diğer planetlerin tesir durumları, kalite itibariyle daha yüksektir. En üstün tesirlere sahne olanlar; önce Satürn, sonra Plüto, Venüs ve Mars'dır. Arz ve üzerindeki sâkinleri (Rablerinin kendilerine tayin ettikleri yüksek tesir seviyesine ulaşacak terâkkiyi göstermemektedirler. Bu planet'in tesir kalitesinde bir yükselme vukua gelince, burada kamet edecek olanlar da tesirlerini inceltmeli ve üstünleştirmelidirler. Yogunda'ya göre, bu ferdin geçmişteki hayatlarında ve şimdiki hayatında tekâmül yolunda katettiği mesafe nisbetinde gerçekleşecektir. Bir çok kimse, Arz'a gelecek yüksek frekanslı te-

sirlere intibak edebilmeği öğrenmek için semavi tedrisata tabi tutulacaklardır.

PSYCHIC NEWS'dan :

**ABERFAN FELÂKETİNDEN ÖNCE
GÖRÜLEN RÜYALAR**

Aberfan'da kömür yığınlarının yıkılması ile meydana gelen ve bir çok öğrencinin ölümü ile neticelenen felâketten önce, okulda ölen dokuz yaşlarındaki bir kız çocuğunun hadisenin cereyan edeceğine dair iki rüya gördüğü bir müddet evvel açıklanmıştır.

İlk kehaneti, olaydan 14 gün önce, rüyada almıştı. Annesine şöyle denmiştir: "Ölmekten korkmuyorum. Peter ve June ile beraber olacağım." (Bunlar küçük kızın iki okul arkadaşıydı.) Bundan sonra ise, olaydan bir gün önce annesine şöyle söyledi: "Anne, dün gece gördüğüm rüyayı sana anlatmalıyım: Rüyamda okula gittiğimi ve okulun yerinde bulunmadığımı gördüm. Bir karaltı okulun bütün etrafını sarmıştı."

«Evening Standard» gazetesi muhabiri Peter Falrley, küçük kızın rüya yolu ile aldığı kehanetlerin, bu gazetede, neşrini sağladı. Bundan sonra, felâketin vukua geleceğini hissetmiş veya rüyalarında görmüş olabilecek diğer kimseleri aramağa koyuldu. 72 kişiden topladığı yazılı cevapları tanınmış bir İngiliz psikiyatrine havale etti. Bu zat yaptığı tetkikler neticesinde şöyle

demistir: «Aberfan felâketine ait doğru kehanetlerin mevcudiyeti açık bir şekilde ortaya konmuştur.»

Psikiatr, elindeki vakalardan bir kısmını incelemiştir; diğer bir kısmını da incelemekle meşguldür. Onun görüşüne göre, kitleleri alâkadar eden büyük afetlerden önce, bazı hassas insanların, bunlara ait sezgiler aldıkları gerçeği üzerine ciddiyetle eğilmenin yerinde olduğunu ortaya koyan yeter derecede delil vardır.

İncelediği yedi kehanet rüyalar yolu ile gelmiştir. Bunlar olayın cereyanından 6 hafta ile 24 saat öncesi arasındaki zaman zarfında alınmışlardır. Rüyalar, okadar

terrak, canlı ve etkiliydiler ki, bunları görenler, başkalarına nakletmişler, korkularını belirtmişlerdi. Psikiatr, bu sayede bunların doğruluğunu daha iyi bir şekilde tahkik edebildi.

Elinde mevcut 72 kehanetten 27'si rüyalarda alınmıştır. Diğer sezgiler ise, rahatsız edici, şiddetli birtakım vizyon ve hisler içerisinde kaldıklarını söyleyen kimsele re gelmişti.

Fairley, şunu ifade etmiştir: «Bütün hepsinin gözden geçirilmesiyle, şu mantıki kelime dizisi ortaya çıkmıştır: Çocuklar, Wales, (afetin olduğu bölge), dağlar, taş, Aberfan, çığ, feryatlar, korku, cenaze, okul.

Yuvanız için

..Yapılan her tasarruf birçok faydalar sağlar

Gelenceğe güvenle bakabilmek için para biriktirmeye çalışınız. Bunun içinde en kolay yol, TÜRKİYE HALK BANKASI'NDA tasarruf hesabı açmaktır.

TÜRKİYE HALK BANKASI A.Ş.

(RUH: 651 - BASIN: 28407-A-21629)

İngiltere'nin ufak bir şehri olan Hexham'da, 1957 senesinde, John ve Florence Pollock çifti küçük kızları Joana ve Jacqueline ile mes'ut bir hayat sürüyorlardı.

1957 yılının Mayısında, bir Pazar günü, Florence mutfakta yemek hazırlamakta, John bahçede çiçeklerle uğraşmakta ve çocuklar civarda gezinmektedirler. Herşey pek normal, pek sâdedir. Öyle sâdelik ki, beşerî saadetin tâ kendisi.

Florence (anne) aniden kapının vurulduğunu duydu; bu sırada kimseyi beklemiyordu. Kapıyı açtığı zaman, bir polis aile reisini görmek istediğini söyledi. Bu karşılaşmadan endişeye düşen Florence, kızlarının başına ciddi bir şeyin geldiğini sezindi. Feci âkıbeti de öğrendi; kızlar, küçük komşuları ile buluştukları sırada yolun karşı yakasına geçerken hızla gelen bir otomobil üçünü de ezip öldürüyor.

KEHANET :

John ve Florence başlarına gelen büyük felâkettten dolayı takatsiz bir halde geceyi sâkin geçirmeğe çalıştılar. Daha dün kadar neş'e ve ümit kaynağı olan hayat, onlar için mâna ve gayesini yitirmişe benziyordu.

Seher vaktinde, baba John kızlarını çok sıkıntılı bir halde çağırırken uyandı. Florence da uyandı: Kocasının yüzünde derin bir keder ifadesini korku içerisinde seyretti. Kocası kendisine, acayip bir rüyanın etkisi altında kaldığını söyledi. Bu rüyası esnasında tanımadığı yerlere götürüldüğünü ve orada kızları Joana ve Jacqueline'nin beyazlara bürünmüş ve mütebesim bir halde olduklarını gördü. Joana kendisine:

— "Babacığım, bizim için ağlama. Jacqueline ve ben bulunduğumuz yerde çok mes'uduz. Ağlama artık; çünkü onsekiz ay sonra sana tekrar geleceğiz!" dedi. Sonra uzaklaşıp gittiler.

John, zevcesine, onları boşuna çağırıldığını söyledi. Her ikisi gözleri önünden silinip gitmişlerdi. İşte bu anda kuvvetli bir tesir altında uyanmıştı.

İkinci kızları Jacquelin'in doğumunda bulunan hekim Florenc'in artık hâmile ka-

Joana

Jacqueline

ŞAŞIRTICI BİR

ması ihtimalinin olmadığını söylemesinden dolayı baba John'un rüyası basit bir hayalden başka bir şey değildi, demektir.

Pollock çifti, kadere boyun eğerek, Hexham'ı terketmeyi kararlaştırıp Whitley Bay'a yerleştiler.

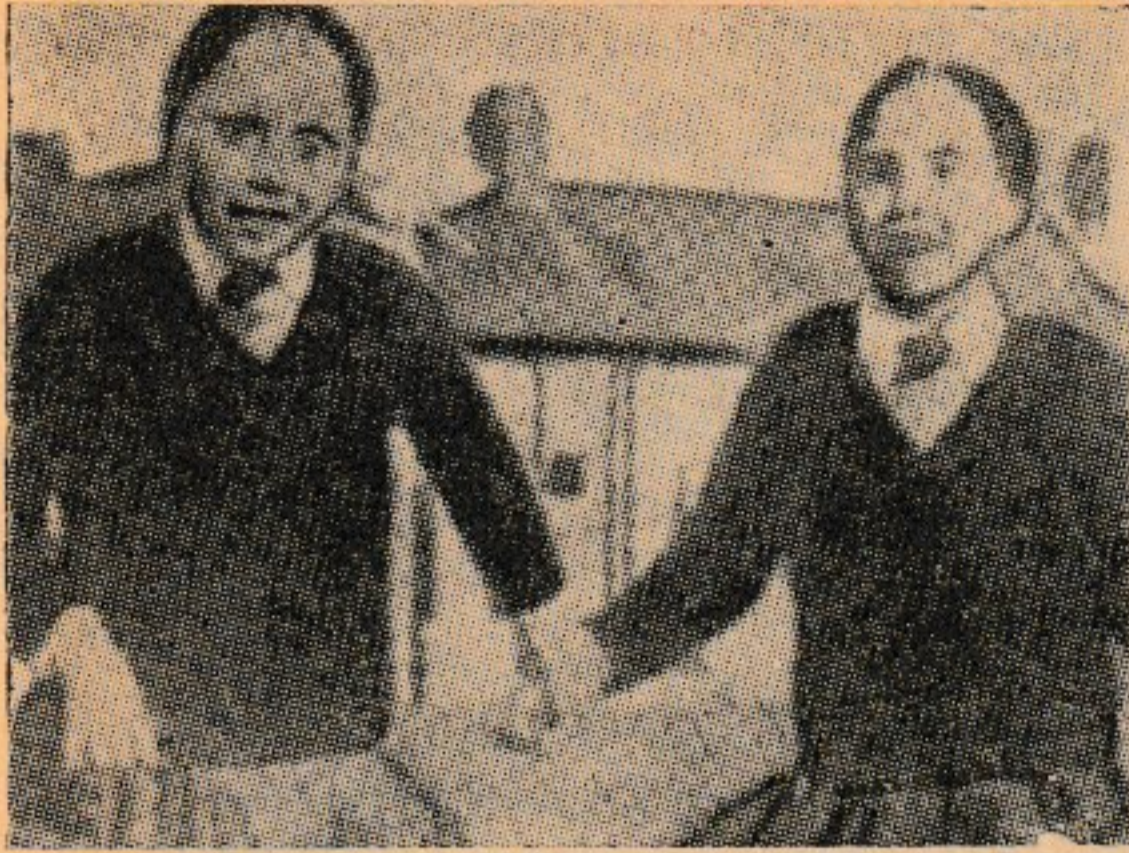
BEKLENİLMEDİK BİR HÂMİLELİK:

Feci olaydan dokuz ay sonra Florence hâmile kaldı. Sıhhati çok iyi idi. John Pollock, zevcesinin ikiz doğuracağı hakkında bir sezgiye sahip olarak, hekime bu sezgisini anlattı. Hekim yaptığı muayeneye istinaden bu görüşü kabul etmedi. Buna rağmen, J. Pollock tekrar tekrar: "Zevcem ikiz kız doğuracak, ölen kızlarım Joana ile Jacqueline'in reenkarnasyonları (tekrar doğuşları) olacak."

İKİZLERİN DÖNÜŞÜ:

Çocukların ezilerek ölmesinden tam bir buçuk sene sonra Gillian ve on dakika sonra da Jennifer dünyaya geldi. Doğum normal geçti. kızların babalarına verdikleri söz böylece yerine gelmişti.

Çocuklar büyüdükçe, küçük vücutlarında Joana ve Jacqueline'de vaktiyle mevcut olan işaret ve özellikler meydana çıktığı müşahade ediliyordu. Gillian'ın sağ bileğin-

Gillian

Jennifer

REANKARNASYON

de, Joana'nın oynarken aldığı bir yaranın izi aynen bulunuyor ve Jennifer bir ayağının tabanında, kırık bir şişe ile yaralanması sonucunda hâsıl olan ve sık sık gösterdiği yara izini kaşıyordu.

YENİ İŞARETLER:

Florance Pollock ayağını, beş senedir atmadığı Hexham'a, kızkardeşini ziyarete gitti. Kızları da yanına almıştı. Bir akşam çocuklarla sokakta gezinirken Gillian'ın bir ara kendisine:

— “Anne şu köşede bir postane var!” demesiyle adamakıllı hayret etti. Buna rağmen, Jennifer'in:

— “Anne bahçede oynamamıza müsaade eder misin? Uzakta değil!” demesine de pek önem vermedi.

Anne; Gillian'ı sorguya çekmenin iyi olacağına inanarak kendisine: “— Bu köşede bir postanenin bulunduğunu nerden biliyorsun? dedi. Cevap olarak Gillian: “— Bilmiyorum anneciğim, ama bir postanenin bulunduğuna eminim. Orada her zaman, balkonun üstünde beyaz saçlı bir hanımla bastonuna dayanarak ilerleyen kısa boylu bir ihtiyar adam var.”

Hemen Jennifer'e doğru dönen anne, ona şu suali sordu:

— “Sen de kızım, buralarda bir bahçenin mevcut olduğunu nasıl biliyorsun? Çocuk, bilmediğini, fakat mevcut olduğunu söyledi.

B ukonuşmalardan derin bir hayrete düşen anne, vaziyeti kocasına açar. John Pollock, bu işe çok memnun olarak: “Biliyordum, kızlarımın tekrar geleceğini biliyordum...” diye karşılık verdi.

OLAYIN TAHKİKİ:

J. Pollock meseleyi iyice aydınlatmak için Londra'ya gitti. İyi bir raslantı olarak Prof. Jean Stevenson bu olayla ilgilendi. Gillian ve Jennifer'i görmeğe gitti. Onların güvenlerini kazanarak, dikkatle sorguya çekti. İstenen bir şekilde sonuç almak için kızları Hexham'da oturdukları eve ve kaza mahalline götürmek için anlaştı.

Hexham'da allenin eskiden ikamet ettiği sokağı gezmeğe çıktılar. Buraya geldikleri zaman Gillian bir hayret nidasiyle: “Biz bu sokakta daha evvel oturduk. Beşinci evdeydi... Ah! Tekir'in mezarını görmek isterdim...” dedi.

Stevenson'un sorgu dolu bakışlarına karşı, baba Pollock: Tekir'in Joana ile Jacquelin'in küçük kedileri olduğunu ihtiyatla cevap verdi. Kedi ölmüş ve bahçenin uzak bir köşesine gömülmüştü.

Eve geldikleri zaman, kızlar evin içini en ince teferruatına kadar anlattılar. Ayrıca bir çok şahıslardan, çocuklardan, hususî oyuncaklardan bahsettiler. Hepsi de doğru idi.

Kaza mahalline yaklaştıkları zaman, kızlarda tam bir değişiklik meydana geldi. Neş'eleri kaçtı ve kederlendiler. Stevenson, sakın bi rtavırla:

“Neyiniz var? Niçin duruyorsunuz?” dedi.

Gillian: “Oradan geçmek istemiyorum!” Profesörün ısrarı üzerine, her ikisi de ölümleri ile neticelenen olayın meydana geldiği yerden geçmemek için korkuları kadar azimlerini belirttiler.

Bu araştırma ayrıca ekminezi yolu ile de tahkik edilebilmektedir.

“La Revue Spirite”
Kasım - Aralık 1967

Ruh dostlarımızdan

Titreşimler

Zaman ve

Rüya

Varlık : Cemal
Meydan : B. K.

— CEMAL

S — Sefa geldiniz

C — Sefa bulduk

S — Biraz celselerimizce fasıla verdik.
Bu fasılayı siz de orada duyuyor musunuz?

C — Duyuyorum.

S — Peki, biz zannediyoruz ki, zaman mefhumu orada bizimkinden çok farklı ve başka türlü. Bizim için meselâ iki üç haftalık bir zaman uzun bir zaman geliyor: siz bu zaman farkını nasıl idrak ediyorsunuz?

C — Biraz mücadele edin. Dünyamızdan medyomunuz vasıtasıyla bana gelen vibrasyonların doğrudan doğruya kendi ruhundan gelen vibrasyonlar arasında bazı ince farklar görmek mümkündür. Medyomun bizzatı ruhi faaliyeti neticesi bana gelen vibrasyonlar daima devam etmektedir. Halbuki sizinle olan temasımız neticesi olan vibrasyonlar ise ancak muayyen zamanlara hasredilmektedir. Bu bakımdan sizin vibrasyonlarınızı onlardan ayırmak (İsterse-
niz siz bunu vibrasyonların inceliği veya kalınlığı olarak tavsif edin) mümkün oluyor. Bu bakımdan medyomun doğruya değil de bir vasıta olarak dış âlemden aksettirdiği vibrasyonların kesilmesini hissedebiliyoruz.

Buradaki zaman mefhumu bizce hiçbir kıymet ifade etmemektedir. Yani sizin dünyanızda anladığınız zamanda uzun bir zaman veya kısa bir zaman bahis mevzuu olmuyor. Sadece vibrasyon alış verişi vi-

rasyonların muayyen bir zaman için kesilişi bahis mevzuudur.

S — Peki amma, bu muayyen bir zaman için kesilişi neye nazaran muayyendir?

C — Farz ediniz ki, bir yıldız gibi sonsuz bir semada bulunuyorsunuz ve size bir başka istikametten bir ışık geliyor. Bu ışık bir müddet kesiliyor. Siz yapayalnızsınız. Ne vaktinizi tayin edecek dünyaya göre bir ölçünüz, saatiniz var, ne bir vasitanız. Bu ışık tekrar bir müddet sonra görünürse, bu ister uzun, ister kısa bir zaman sonra görünsün; siz bunun arasındaki farkı öyle zannediyorum ki, anlayamazsınız. Zira zaman ölçünüz zamanı ölçecek bir vasitanız yoktur. Bu bakımdan zamanın uzun veya kısa olması, sizin nazarınızda hiç kıymeti haiz olmamaktadır. Demek oluyor ki, bizim de spatyomdaki hayatımız müddetince bu hadiselerde zaman bahis mevzuu olmamaktadır. Yani vibrasyon alış verişinin kesilişi veya devam etmesi hususunda.

S — Anladım. Şimdi maksadınızı anlıyorum. Yani nisbi bir zaman mefhumu var; yoksa dünyada olduğu gibi muayyen zaman mefhumu yok.

C — Zaman mefhumu hiç yok. Zaten zamanı düşünecek halimiz dahi yok. Zira zamanı düşünmeğe lüzum yok.

S — Canım, bir zaman mefhumu yaşıyorsunuz.

C — Tabiatile yaşıyoruz; fakat zamanı düşünmeğe lüzum yok. Sadece yükselme

ve nurlu muntikalara doğru yükselme bahis mevzuudur. Bu bakımdan zaman bizim için bahis mevzuu olmuyor.

S — Peki, bunu anladım. Şimdi siz medyumdan aldığınız fikirlerle medyum olmayan başka bir insandan aldığınız fikirleri birinden ayırdığınızı söylediniz.

C — Evet, ayrılabilir.

S — Bu hususta, meselâ, medyumla şüphesiz birisinden devamlı, diğerinden ara sıra aldığınız vibrasyonlarla mı arıyorsunuz?

C — Hayır. Vibrasyonların hasıl ettiği intiba neticesi. Çünkü medyomdan hep aldığımız için onun vibrasyonlarının ne mahiyette olduklarını kavrayabiliriz. Fakat başkasından gelirse, bunun, kıstaslarımıza göre yabancı olduğunu anlayabiliriz.

S — Peki, 2 ayrı ayrı insan sizinle konuştu. Meselâ, ben konuşuyorum. Fakat ben ayrılacağımı söylemeden başkası konuştu. Siz anlayabilir misiniz?

C — Bu iki değişik muhavereyi esasen anlamağa lüzum olmamakla beraber bir insanın hüviyeti ancak düşünce ve sözleriyle anlaşılabilir. Buna binaen sözler değiştiği zaman bir insan konuşmayı kesip bir başka insan konuşmağa başladığı zaman sözlerin ve sesin değişmesi gibi fikirler de değişmektedir. Çünkü hiç bir insan diğeri gibi fikirler ileri süremez. Bundan anlıyoruz.

S — Doğru. Şimdi siz böyle sık sık değişen şahıslarla mı karşılaşmaktan, yoksa alışmış olduğunuz aynı bir şahsın fikirleriyle mi iştigal etmekten daha ziyade rahat edersiniz, hoşlanırsınız?

C — Hoşlanıp hoşlanmamak meselesini bir tarafa bırakmak isterim. Zira medyomun temasta bulunduğu muhitler pek çeşitli olduğu için bana pek çok vibrasyonlar gelmektedir.

S — Peki, şimdi bir şey aklıma geldi. Medyum böyle hazırlanmış bir celse dışında, alelâde ve günlük hayatı esnasında temasta bulunduğu insanlardan aldığı fikirleri gayrişuuri olarak gönderebilir mi sizlere?

C — Her fikri göndermez. İki şekilde gönderebilir: Bir rüyalar, ikincisi normal

hayat içinde. Normal hayat dediğim, medyum her hangi bir şey yaparken bunun bize in'ikas etmesi icap etmez. **Bu ancak medyumun hadiseyi bir seyirci gibi tefekkür ederek müşahede etmesi neticesi biz onları alabiliriz.** Yoksa bizzat kendisi yorulursa biz onları alamayız. O kendi ruhuna in'ikas eder ve dışarıya akseder. İkincisi rüyalarla dedim. Rüyalarda ruh az çok vücuttan serbest bir hale geçer ve ruh ve bir evvelki gündüzki hadiseler bir sentez ve analiz neticesi muhtelif pozisyonlara ve şekillere bürünür ve bu şekilleri rüyada, rüya bir nevi trans hali olduğu için bize trans halinde olduğu gibi aksetmekte hiç bir mâni ile karşılaşmazlar. Meğer ki, vücuda ait hadiseler işe karışmasın.

S — Güzel. Şu halde medyum kasten size bir fikir göndermediği halde dahi pasif kalması ile size fikirleri intikal ettirebilir.

C — Evet ettirebilir. O bunun çok defa farkına bile varmaz: fakat bu vibrasyon gönderme halinden tefrik etmek için şu şekilde kıstas kullanabiliriz: Medyum o sırada sanki uzaklara bakan ve hayale dalan bir insan vaziyetindedir. Yani o vaziyeti, o hadiseyi görüyor; fakat gözlerinin bakışı ve umumî durumu diğeri her hangi bir müşahitten başka bir vaziyet arz eder.

S — Yani aşağı yukarı trans'a benzer bir vaziyet

C — Evet, transa benzer vaziyet.

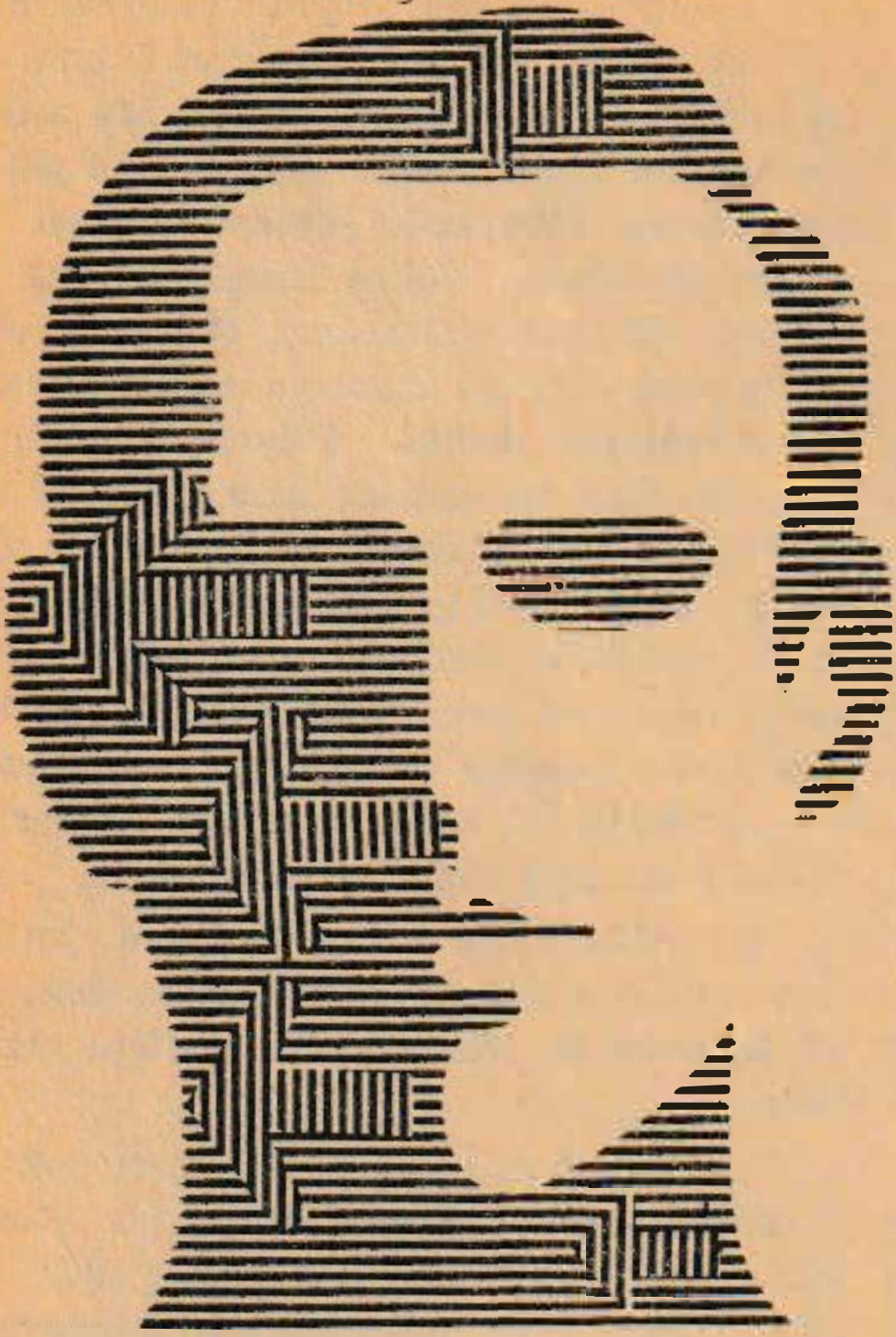
S — Peki, dediniz ki, medyum aktif olursa bu bize gelmez yani pasif olduğu zaman gelir; pek alâ aktif olan medyumun karşılaştığı hadiseler ruhuna intikal etmiyor mu?

C — Eder. Ancak iki kısma ayırmıştım. Rüyalar da bir nevi pasif hal olduğu için aktif hadiseler ancak rüyalarla akseder.

S — Bunu izah eder misiniz?

C — Pasif hal, trans hali olduğu için aksediyor, demiştim. Aktif halde de her hadise ve medyumun 5 uzvu vasıtasıyla ruhuna in'ikas eden her olay, her vibrasyon ruhunda bir intiba bırakır ve hiç bir vibrasyon ruhta in'ikas bırakmaksızın kaybo-

(Devamı 38. sayfada)

KENDİ KENDİNE TELKİN

V. KISIM

Üç kelimesiyle süje gözlerini açar ve yüzünde bir memnuniyet ve sıhhat ifadesi taşıyarak gülümser.

Bazan, ama nadiren, birdenbire iyi olur; diğer zamanlar, çok genel bir hal olarak, hasta sükûnet bulur, ıstırap ve kederi tamamen veya kısmen kaybolur, fakat bu durum uzun bir süre devam etmez.

Her halde, az veya çok aralıklarla telkini tekrar etmek gerekir. Telkinlere, elde edilen sonuçlara göre git gide seyrekleştirilerek son verilir. Böylece tam bir iyileşme meydana gelmiş demektir.

Süjeyi, hastayı göndermeden önce, ona, kendi şifasının vasıtalarını kendinde taşıdığını, sizin sadece

bu vasıtanın kullanılmasını öğreten bir öğretmen olduğunuzu söyleyiniz.

Şu hale göre, sabahleyin kalkmadan ve akşamleyin yatmadan önce, gözleri kapamalı ve kendinizi kendinizin yanında olduğunuzu düşünerek, monoton bir sesle, yirmi defa şu sözleri söylemelidir:

Her gün, her bakımdan, gitgide daha iyiyim.

«Her bakımdan» sözüne çok kuvvet vermek gerek. Zira hem maddi, hem mânevî sağlığı ve iyiliği kapsayan bir ifadedir.

Telkincinin rolünün önemi görülmektedir. Emir veren bir efendi değil, bir dosttur, hastayı adım adım şifaya doğru götüren bir kılavuzdur. Bu telkinlerin

tümü hastanın çıkarına olduğu için, hastanın gayri şuurunu bunları, ancak kendinde toplar ve kendi kendine telkin haline dönüştürür. Bu temin edildiği zaman şifa az veya çok bir hızla elde edilir.

Emile Coué'nin bu metodu, doğrudan doğruya yapılan telkinden daha etkili görülmektedir. Hastayı hemen ipnoza soktukten sonra, hastayı hemen ipnoza telkin haline dönüşmesini temin etmek lâzımdır. Bu yapılamazsa ipnotik telkinin etkisi sürekli olamaz. Üstelik her zaman hassas kimseye rastlamak imkânı da mevcut değildir.

Bütün bunlardan ne netice çıkar?

Bu sonuç çok basit ve

bir kaç kelimeyle yok olabilir. Biz, kendimizde, gayri şuurî bir tarzda hareket eden, sık sık zararlı olan, hesaba gelmez bir kudrete malikiz. Eğer, aksine, bu kudreti şuurlu ve hikmetli bir tarzda sevk edersek, sağlar, sadece kendimizi ele kendimize olan hâkimiyeti geçirmekle kalmayıp fiziki ve moral rahatsızlıkları olan diğerlerini de ele geçiririz. Mes'ut yaşarız.

Nihayet ve bilhassa, bu kudrete doğru yoldan sapsmış kimselerin ahlâken düzelmelerinde yardımcı olur.

Baudouin'in metodu:

İsviçre Reusanne Enstitüsü Profesörü olan Baudouin, Coué'nin fikrine iştirak etmektedir.

Baudouin'e müracaat eden kimse kendi sıhhat halini özetleyen bir raporçuk getirmeğe mecburdur. Sonra hasta ile beraber, anlaşılması gereken telkin incelenir ve diğer hazırlayıcı çalışmalar yapılır. Tecrübe yalnız yapılabildiği gibi,, hasta rıza gösterirse, kolektif olarak da yapılabilir.

Hastadan, çok rahat bir şekilde koltuğu oturması istenir. Çaba göstermeden dinlemeli ve kendini sıkma malıdır. Bir gevşeklik yarattığı ve şuur altının tavsiye olunmasına yaradığı için bu dinlenme halini muhakak surette gerçekleştirmek gerekir.

Bundan sonra teferruatlı telkine geçilir. Telkin,

mırıltılı bir ses tonu ile söylenir, fakat asıl istenen şeyin sözleri daha kuvvetli bir ifade taşımalıdır. Coué'de gördüğümüz telkinler esastır. Şahsın hususiyetine göre tadilat yapılabilir.

Bu sözler, psikolojik ve hususi olduğu için çok telkindirler. Zira telkini hasta ile beraber inceliyoruz. Müşahede ve işitme ameliyesinden önce ona nüfuz etmek çok faydalıdır.

Tecrübe biterken, hastaya sabah ve akşam tekrar edeceği bir kısa ifade (telkin) söylenir veya not ettirilir.

Bu telkin, ayrıca, haftada iki veya üç defa, onikişer dakika tekrarlanabilecek kadar uzatılabilir. Ayrıca formüle edilen telkin ezberlenerek zihinden bir çok kereler geçirilebilir.

Kendi kendine telkin yaparken mümkün olduğu kadar basit, çocukça ve otomatik bir şekilde, yani bir cehit sarf etmeksizin hareket etmelidir. Bir başkasına da telkin vererek yardım etsek bile, aynı nizam içerisinde kalmalıyız.

Telkinleri kulak vasıtasıyla, otomatik olarak gayri şuura sokmak netice vericidir.

Gündüz ve gece maddi veya mânevi ıstırap duyanlar, hiç bir suretle bu ıstırabaya içlerinde yer vermeyeceklerini ve onu muhakkak yok etmeğe çalışacaklarını kendi kendilerine vaad ve temin etmelidirler.

Bunu müteakip, mümkün merteye, تنها bir yere çekilip gözleri kapamalı; manevî bir şey söz konusu ise elleri aynılara dayamalı, maddi bir şey ise ağrıyan yerleri elle oğuşturmalı ve büyük bir sür'atle «geçiyor» kelimesini gereği kadar uzun bir zaman tekrarlama-ldır. İhtiyaç duyulursa telkin yeniden yapılmalıdır.

Kendi kendine telkin yapılırken, bunu büyük bir itimatla, gayet tabî ve basit bir vekilde ve bilhassa hiç bir cehit sarfetmeksizin yapılmalıdır.

Kendi kendine telkin şuurlu bir şekilde, itimatla, imanla ve sebatla yapıldığı takdirde mümkün olan işlerin sahasında, kesin olarak, matematik bir hassasiyetle tahakkuk eder.

Nikbin ve aydın görüş sahibi olmak kendi kendine telkinin prensibidir.

NOT: Kendi kendine telkin seri yazımızda okuyucularımızla açık görüşme yapmak isteriz. İstanbul'da olanlar Cemiyetimizle gelebilirler. Anadolu okuyucularımız bir mektupla sorularını sorabilirler.

Psşik kuvvetleri geliştirmek insanın moral gelişimiyle paralellik arzeder. Bazı istisnalar hariç, mânevî yönü gelişmiş kimselerde psşik kuvvetlerde tezahür eder.

ALLAHINI VE KOMŞUNU SEV

Hazırlayan: Feridun TEPEKÖY

«Allahını bütün yüreğinle, bütün canıyla, bütün fikrinle ve bütün kuvvetinle seveceksin.»

«Komşunu kendin gibi seveceksin. Bunlardan daha büyük başka emir yoktur.»

«Biriniz iman etmiş olmaz, kendi nefsi için sevdiğini kardeşi için sevmekle!»

TEVRAT

«Zenginliğiniz ve evlâtlarınız bir sinamadır. Büyük mükâfat ise Allahın nezdindedir. O halde gücünüz yettiği kadar Allahı sayın; dinleyin, itaat edin ve infak edin. Kim nefsinin cimriliklerinden korunursa o felâha kavuşur.»

KUR'AN

Dünya üzerindeki kaideleri idare eden kanunlar, o hâdiselerle karşılaşan insanlara mütemadiyen, ilâhî nizamı ve ona uyulması zarureti anlatır. İlâhî nizam, Allahın vaz'ettiği ilâhî kanunların kâinat mekânında halledişiyle tahakkuk etmektedir. Bu öyle bir ahengi temsil etmektedir ki: En sapık bir hâdise bile aynı nizamın bir motifini ortaya koyar. ● halde hangi cinsten olursa olsun, bize göre ister iyi veya kötü olarak kabul edilsin, bütün gelişmeler bu nizamın, bu ahengin ve ilâhî muradın hudutları içinde düşünülmalıdır. Her mekânın kendisine has olan ilâhî kanunları, o mekân içinde bulunan varlıkları, ilâhî nizamın belirli bir açıdan sezgisini vermektedir diyebiliriz. Zira biz varlıklar, vereceğimiz hükümlerimizde ve edineceğimiz bilgilerimizde, her şeyden önce bizi saran ilâhî kanunlara ve onların vereceği kıyaslama unsurlarına müracaat etmek zorundayız.

Dünya üzerindeki tabii hâdiseleri düzenleyen tabiat kanunlarıyla birlikte bilhassa psikolojik ve sosyal düzenin ahenginde rol sahibi bulunan kanunlar biz insanlar

durmadan bazı hakikatleri fısıldamaktadır. İstirap ve saadet ikilisinin düzene soktuğu insan yaşayışında, belirli bir istikamete yönelik zorunluluğunu müşahade etmemek mümkün değildir. Vicdan ve nefsiyet diye isimlendirdiğimiz iki cezbedici kutbun eziç baskısı altında çarpınan insan, günün birinde mutlaka vicdan tarafının hayatına hakim olacağını ve o kutpa yönelmesinin en hayırlısı olacağını, ruhunda derinliklerinden gelen bir sezikle farketmeğe başlayacaktır.

İnsan hayatını etkiliyici iki unsur mevzuubahistir: fikir ve tatbikat bilerek bir fiilde bulunan varlıklarda -insanda- fikri unsurun; tatbikata tekaddim ettiğini ve ona hakim olduğunu; tatbikatı kendine dahi kıldığını biliyoruz. Fikir, iradeye, arzuya tesir eder ve onları kendisine çevirirse ilk adım atılmış demektir. Mes'uliyetin ilk adımı'da buradan başlatmak icab eder. Düşünmek, istemek bir potansiyel kudrettir: irade onu harekete getirecek kapıyı açan bir vasıttan ibarettir.

İnsanlar, çeşitli fikirler, inanışlar ve ideolojiler peşinde koşmaktadırlar. Bu tat-

bikat için tabi oldukları fikri unsurunu benliklerinde uyandıracakları arzularını karakter ve kalitesi önemlidir.

İrademizi harekete getirerek bize, belirli bir vasat işinde belirli bir yol tayin edecek olan prensip ve arzularımız, ya daha bir müddet o vasat işinde bocalamamıza veya bir başka vasatın değişik tatbikat imkânlarına kavuşmamıza vasıta olacaktır.

Bu sebeple benliğimizi ellerine terkettiğimiz fikirler ve ideolojilerin bizi nerelelere kadar götüreceğini, hangi bilgileri sağlayacağını önceden öğrenmeğe çalışmamız lâzımdır. Böylece en doğru ve en hayırlı olan bir yolda yürümemizi sağlayacak olan prensibi ele geçirmek imkânını temin etmek fırsatını yaratmış oluruz.

İnsan, öz benliğinden gelen ilişkilerle bazı hakikatlerin sezgisi içinde haddine ve davranışlarını değerlendirmeye çalışır. Üstün vicdan sesi diye isimlendirmekte bir mahzur olmayan bu sezgiler, insanı belirli bir istikamette yürümeğe teşvik etmekte ve zorlamaktadır. Bütün insanlarda bu durumu normal derece farklarıyla müşahade edebiliriz. Kimimiz, maddenin cazibesine kapıldığımızdan bu sesin ve sezgilerin gerçek manalarını anlayıp tatbikatına geçmeği ileri bir dereceye bırakmaktayız.

Bazılarımızda ne bu ses irademizin sesi haline gelmekle tatbikatımızın yaratıcı aktif unsuru haline gelmiştir.

İnsan oğlu, yapacağı değişik ve birçok tatbikatı sorunda müşahade edip görecektir ki, kâinatta ve dünyada erişilmesi icabeden bir tek yol ve yolun kademeleleri mevzuubahistir. Hedef bu yolda ilerlemektir. Tekâmül bu demektir. Allaha dönüş demektir. Kul olmak bu demektir. Allahı sevmek de bu mânâdadır.

Allah, beni seviniz diyorsa, veya Allahı bütün kalbinizle seviniz denmekte iş bunun faydası bizedir. İnsanoğlu yolunu tayin etmesinde başlıca prensip olarak kabul edilmesi lâzım gelirse bu ilâhî emri bir kanun olarak pek alâ benimseyebiliriz. Vicdan tatbikatı işinde nefsanîyetin bir kenara itilerek (ona hâkimiyeti sağlayacak

kudretleri temin edecek) diğerkamlık yolunda ilerlemeğe ahdetmek, Allahı sevmenin ve onun yolunda ilerlemenin ilk adım olacaktır. Diğerkamlık yolunda hizmet vazifesi şuuru ile ilerlemek bizi harekete geçirecek fikri bir unsur olarak kabul edebiliriz.

Şimdi Allahı sevmenin onun yolunda yürümek olduğunu gördük. Onun kanunlarına riayet etmek lâzım geldiğini kabul ettik. Bunun da vicdan tatbikatı manasına geldiğini öğrendik. Pek tabii sadece öğrenmekle işimizin bittiğini söyleyemeyiz. Bunların başarılı bir tatbikatını yapıp hayat imtihanlarımızda Allah huzurunda iyi not almamız gerekmektedir. Bu ise en mühim olan ikinci safhadır.

Bizlerin Allah yolunda yapacağımız tatbikatta,, vicdanımız ve müeyyide rehberliğinde ilerlememiz gerekiyor. Vicdanın emirleri ile mukaddes tebligatını vaz'ettiği esaslar arasında tam bir beraberlik vardır. Sevmeyi, yapılacak tatbikatın temel taşı olarak vaz'eden ilâhî kanunlar, insanların vicdan tatbikatını sevgi esasına bağlamaktadır. O halde vicdan tatbikatının ilk adımı yakınımızda olanlara sevgi göstermekle başlayacaktır. Komşumuzun sevilmesini bu manada ele almalıyız. Komşumuzu sevmek, onu kendimizden bir parça addetmek demektir. Ona yapılacak yardım ve hizmetlerin kendimize yapıldığını bilmek demektir. Huzur ve saadetimizin, bu yolda yapacağımız tatbikatın kalitesine bağlı olduğunu unutmamak demektir. Verdiklerimiz, yaptığımız diğerkâınca hizmetler, karşılık beklemeden yapılan yardımlar bize asıl kazançlarımızı temin edecektir.

Nefsiniz, maddenin cazibesinden doğmuş ve ona tabî olmaktan başka bir şey yapamayan kendi kendisine yeter, kendi kendisini seven, kendisinden başka mevcudiyeti kabul etmeyen bir yapıya sahiptir. Her şey sadece kendisi için olmalıdır. O zaman ancak mubahtır. Bu hal, kendisini tanımak için geçici bir zaman içinde ortaya sokar. Kendisine cömert, etrafına cimri olan nefsin bu cimriliği böyle devam ettiği müddetçe onun felâha ermesine imkân vermez.

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

Özetleyen: F. TEPEKÖY

Bizler, iyi niyetlerle, diğer maksatlarla vicdanımızın gösterdiği yolda ilerler ve davranışlarımızı buna göre istikametlendirebilirsek, şuna inanmalıyız ki, hiç bir zaman ne aç kalır, ne açıkta kalır ve ne de sefil ve perişan oluruz. Hele huzursuzluk ve ıstırap bizim için hiç bahis konusu olamaz. Eğer millî sebeplerin bir zarureti haline getirdiği ve tekâmülümüz için lüzumlu bulunan bir takım nahoş ve ıstırap verici hadiselerle karşılaşmamız mukadder olmuş ise, bu takdirde istikbalin emniyete alınması için girişeceğimiz -birazda nefsanî olan- gayretlerimizin bize nasıl bir faydası dokunabilir? Acaba buna imkân var mıdır?

Yarınlarımızı emniyete almak için bir takım nefsanî ve aşırı tedbirlerin alınması faaliyetine girişip asıl vazifelerimizi ihmal etmemiz, ne dereceye kadar doğru ve faydalı olabilir? İhtiras haline getirilmiş bu tip arzu ve faaliyetlerimiz, bizi, bugün yapmamız gereken diğer kâmcâ faaliyetlerimizden acaba uzaklaştırmıyacaktır? Her yerde olduğu gibi burada da niyetlerimizin birinci plânda önemi vardır. Bir muhtaç kardeşimizin bu günkü hayatî ihtiyaçlarını karşılamak vazifesi dururken, sırf egoistçe bir düşünce ile (yarının garantisi ve refahının temini düşüncesi...) bu vazifeden uzaklaşmak, her halde yarınlarımızın mutluluğunu bize temin edecek imkânları sağlamamıza yardım etmeyecektir. Belkide tam tersine um-

madıklarımızla karşılaşmamızı hazırlıyacaktır. Yarınların saadet ve huzurunu, bugün yapacağımız fedakârlıklar ve diğer kâmcâ hareketlerimizle ancak temin edebileceğimizi ve bunun dışında başka bir yolun bulunmadığını unutmamalıyız.

Nefsaniyet, korku silâhının tehditleriyle mübrem ihtiyaçlar kadromuza nefsanî ihtiraslarımızın ihtiyaçlarını güzelce maskeleyerek sokmak kurnazlığı gösterebilecek kudrettedir. Böylece bizi kolayca aldatabileceğini de unutmamalıyız.

Nefsaniyet, kendisini vicdan karşısında haklı çıkarabilmek için çok müessir bir silâha başvurmaktadır: korkutmak. Korkunun çeşitli şekilleri vardır. meselâ: açlık, sefalet, kaybetmek, hastalık, ölüm... gibi Ashnda bütün bu korku çeşitlerini bir tek esase bağlamak kabildir. ıstırap çekmek korkusu. Hoşlandığımız bir vasatın alt yapısında bir değişme veya herhangi bir kayboluş hali bizde ıstırap yaratabilir. Bu sebeple kaybetmek korkusu da önemli bir yer işgal eder. Dikkat edilecek olursa «kaybetmek», mevcut olan bir nesnenin «verilmesini» veya elde olmayan sebeplerle terkedilmesini ifade eder. Bunu hazmedememek, fedakârlığın ne olduğunu bilmemek demektir. Fedakâr olmayan bir kimse ise nefesine düşkün bir kimsedir. Kaybetmekten, diğerkâmlık yolunda harcayarak iflas etmekten korkmayalım.

Korkuyu yenmenin tek çaresi, bilgilenmektir. Bunun için de uyanık bir şuurla tatbikata girişmek, muvaffak olmak arzusu ile bu yolda yapacağımız faaliyetlerden dersler almağa gayret etmek lâzımdır.

Hayatta, sefil olamak, malım ve mülkünü, sevdiklerini kaybetmek, arzulanmayan durumlarla karşılaşmak gibi korkuların esası, nefsanियete dayanmaktadır. Vicdanın sesinden dışarı çıkmamış bir kimsenin korkacağı hiç bir husus düşünülemez. Şu halde korkulardan kurtulmak için vicdanımıza uygun bir hareket içinde de bulunmamız şarttır. (Tabii burada böyle hareketimizin gayesi korkularımızdan kurtulmak gibi nefsaniy bir esasa bağlı bulunmamalıdır.)

Dikkat edilecek olursa yukarıdan beri sıraladığımız vicdan yolunun prensiplerini terennüm eden öğütlerin, itiraf etmeliyiz ki, neticede gene faydası bize olmaktadır. Hiç olmazsa şunu bilelim ki, tekâmülümüz, saadet ve huzurumuz, başkalarının saadetine ve huzuruna bağlı bulunmaktadır. Bu yolda ne kadar gayret sarfederseniz dolayısıyla kendinize de hizmet etmiş olacağız. Her hizmetin bir karşılığı vardır. Hizmet edenin bu karşılığı alması onun hakkıdır. O halde istesek veya istemesek de ettiğimiz iyilik ve kötülüklerin karşılığı olan neticeler bize verilecektir.

İnsanlar, dünya tatbikat vasatında çaba göstermek için, hayatlarını korumak ve idame ettirmeye çalışarak mükellef bulunuyorlar. Ancak bu faaliyetlerini, nefsaniyetin KORKU silâhının tehdidi altında soyuzlaştırmamalıdır.

Fakat, bu kazancın sağlanması için, akseriya, maddi imkânlarımızdan çok şeyler kaybetmemiz lâzım gelmektedir. Fakat gene şunu da bilmeliyiz ki, bunların hiç biri hakiki birer kayıp sayılmamalıdır. Zira, onlar zaten hakiki —yâni ruhî— mânada birer kazanç olarak hiç bir zaman kabul edilemezler.

Dünyaya enkarne olan bir ruh, öbür âlemlerden maddi servetiyle mi birlikte bu dünyaya gelmektedir? Yoksa, evvelki hayatında ruhuna mal ettiği ruhi kazançlarıyla mi

gelmektedir? Görülüyor ki, hakiki kazanç maddi değil, ruhidir.

Bütün servetini, insanlara bırakarak beş parasız kalan bir kimse, nasıl büyük ruhi kazançlarından hiç bir şey kaybetmeyecekse, nefsaniyeti uğruna çalışarak dünyanın en zengin adamı olmuş bir kimse de hiç bir zaman ruhi yöndeki fakirliğinden kurtulmuş olamayacaktır.

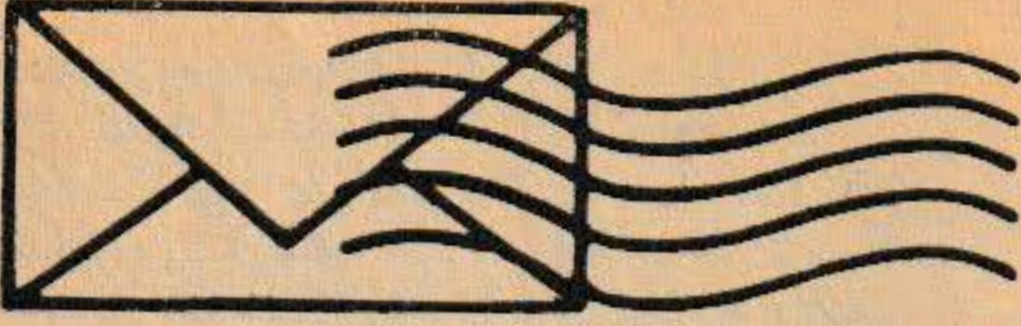
Ruhun hakiki hürriyetine kavuşması için, devirmesi lâzım gelen mâniyalardan birisi de korkudur. Nefis murakabesinde, bizleri vicdanımızın sesinden uzaklaştırabilecek olan korkunun, nefsaniyetin hizmetkârlarından biri olduğunu hatırdan çıkarmamak lâzımdır.

İnsanın korkusunu doğuran dış âmillerden, çeşitli kategoriye mensup olanları mevcuttur. Bu meyanda, toplum nizamını temine çalışan hukukî müeyyideler, örf ve âdetler, dini şeriat kanunları... zikredilebilir. Bütün bu zorlayıcı âmillerin tesiri altında insan bir vicdan tatbikatı yapmak mecburiyetindedir. Onun imtihanı işte buradadır. Bu noktada tamamen kendi hürriyet ve iradesine tâbi olarak hareket etmek durumundadır.

İnsan, hapis cezasından veya ayıplanmak korkusundan veya İlahî gazaba uğramak korkusundan kurtulup, niyet ve fiillerini isteyerek ve bilerek vicdanına uydurdu anda hem korkulardan kurtulmuş olacak ve henü de vicdanının sesini duyabilmiş olmaktan büyük bir huzura erişecektir. O zaman, yasakların, korkuların, zorlamaların yerini, arzu, istek ve bilgili bir tatbikat alacaktır ki buna biz, vicdan sesinde şeriatın terennümü diyebiliriz.

İlahî tekâmül kanunlarının tezahürü olan moral kanunlar, insanlığı diğerkâmlık ve vicdan tatbikatına sevk etmekte ve bunu temin için de birtakım şartlara uyulmasını öngörmektedir. İnsan, bu şeriatın tatbikatını her türlü korkudan uzaklaşmış olarak sadece yerine getirilmesi gerektiği için yapılması lâzım geldiğine inanarak, kendi vicdanının emri haline getirdiği gün, kurtuluşunu sağlamış olacaktır.

okuyucu mektupları

Sayın Muhittin Maltaş - AKŞEHİR

Cemiyetimiz ile Ruh ve Madde hakkında beslediğiniz ve teberru göndererek de maddeten pekiştirdiğiniz alâka ve sevginiz için teşekkür ederiz. Sizleri tatmin etmek, ihtiyaçlarımıza çareler bulmak, manen gelişmeniz için gerekli olan bilgiyi aktarmak bizim ödevimizdir. Sizlerden aldığımız mektuplar, sorduğunuz sorular bizler için çok kıymetlidir. Böylece, izleyeceğimiz yolda bizlere yardımcı olmaktadırlar.

Sorularınıza cevaplarımız:

1— Konstransyon esnasında gördüğünüz imajlar, işittiğiniz sesler, gerek kandi şuur altınızdan, gerek esiri plânda ve gerekse mahiyeti meçhul bedensiz varlıklardan gelmiş bulunabilir. Bu ses ve şekillerin mânaları her zaman mantıki olmaz, abes ve manâsız olanları da vardır. Dini kelimelerle ifade edilen işitmeler daha sık görülür.

Sizde bitişik bir hassasiyet, telepatik bir yetenek var denebilir. Bu konuda *Spiritizma Dersleri* adı altında verdiğimiz bilgileri tekrar tekrar gözden geçirmenizi rica ederiz. Bu derslerde bir çok konular dikkatle incelenmiştir. Bilhassa ilk ruhî irtibat çalışmalarında ortaya çıkacak mahzur ve tehlikeleri tetkikinizde çok fayda vardır.

2— Manyetik şifacılığınızı kanun himaye etmez. Tedavi hakkı, tıp tahsili yapan kimselere verilen bir haktır. Maddi menfaat karşılığı olarak bir şifa işine girişmemenizi hararetle öğütlerim. Bizim ülkemizde psişik bilgiler ve yetenekler hakkında henüz köklü bir kültür yoktur.

Halbuki İngilterede şifacı menyonlar izinli olarak çalışabilirler.

Selâm ve Sevgiler

Sayın Şahin Ulukan ADANA

Derghnizde yayınlanan kendi kendine telkin çok ilgi gördü. Faydalı olabiliyorsa bu bize cesaret verir. telkin hakkında teferruath olarak yazılan «Manyetizma» İpnotizma ve Telkin isimli eser vardır. Ödemeli olarak gönderilmiştir. Kendi Kendine Telkin ile ilgili Ruh ve Madde'leri dikkatle okumanızı tavsiye ederiz.

Selâm ve Sevgiler

Sayın Yılmaz Şenel - KESKİN

Ankara

« Faâli meçhul hırsızlık ve öldürme gibi olaylar karşısında hakiki suçluyu bulmak amacı ile Ruhlarla konuşmak onların bilgilerinden faydalanmak, bunu daima cemiyetimizin asayişinde kullanmak ve faydalı olmak istiyorum.»

Diyorsunuz mektubunuzda:

Oldukça ilginç bir talebiniz var bizden. Ruhlarla temas kurmanın kendine göre bir adap ve bilgisi vardır. Bu her tabiki bilimde böyledir. Ama, siz ruhlarla temas kursanız bile, onlardan alacağınız malûmat cinayetleri, hırsızlıkları şıp diye çözmeniz için değildir.

İnsanlar kader ve icabatı değiştirmeyi haiz değildir. Hırsızlık ve cinayet insanların kendi meseleleridir. Kendileri bulur ve cezalandırır. Yüksek ruhi idareci varlıklar herşeyi bizim ihtiyaç ve tekâmülümüze göre ayarlarlar. Size tavsiyemiz bu düşünceden sıyrılın.

Selâm ve Sevgiler

(13) sayfadan devam)

İlk kitabî din ve tek Allah esası Musevilikle başlar. Musevilik şeriat, tam bir inzibat dinidir. Hukuk kaideleri gayet sıkı ve teferruatlı olarak Tevrat'a geçmiştir.

«Göze göz, dişe diş» şeklinde özetliyeceğimiz şahsî ceza hukukunda «Kıyas» usûl olan Museviliğin bu dünyevî ve mad-dî müeyyideler yanında bir de dinî ve manevî müeyyideleri vardır ki, bunlar Musâ dininin ahlâkı hakkında bize fikir verirler. Gizlice işlenen, ferdin veya cemiyetin el uzatamayacağı olanlara taallûk eden bu türlü suçlar «Lânetleme» cezasıyla karşılanır.

Musevilik ahlâkı, çıkış kitabının 23. babında zikredilir: Yalan haber: haksız şahitliği, fesada uyulmayı, fakiri haksız çıkarmayı, yalanı, insan öldürmeyi, rüşvet almayı, garibe baskı yapmayı red eder.

Meşhur ON emir, semavî dinlerin esaslarını teşkil eder. Kısaca on emirde: Tek Allaha tapılması; Put yapılmaması; Allahın isminin beyhude yere zikredilmemesi; Altı gün çalışıp yedinci gün dinlenilmesi; Baba ve anneye hürmet edilmesi, adam öl-

dürülmemesi; zina, hırsızlık, yalan şahadet yapılmaması; komşunun hanesine tama edilmesinden bahsedilir.

Bunlar gösteriyor ki, Musâ'nın dini yasak edilen hallere ve verilen bu emirlere göre, çok şidetli terbiyeye muhtaç bir cemaat içinde doğmuştur. Eski - Ahdin beş kitabı gözden geçirildiği zaman «Tek İlâh» imanından sonra ileri sürülen ahlâk, akli ve üniversal kaidelere bağlanmaktan ziyade belirli olaylarda toplanmış şekilde görülür.

Ashında Yahudilik semavî bir din olarak kapalı sayılmaz. Fakat tatbikat, onun kapalı bir din olmasını, yâni Yahudi doğanın Yahudi olabileceğini göstermektedir. Çünkü Museviler Hristiyanlar gibi din propagandasından hoşlanmazlar. Musevî misyoneri yoktur.

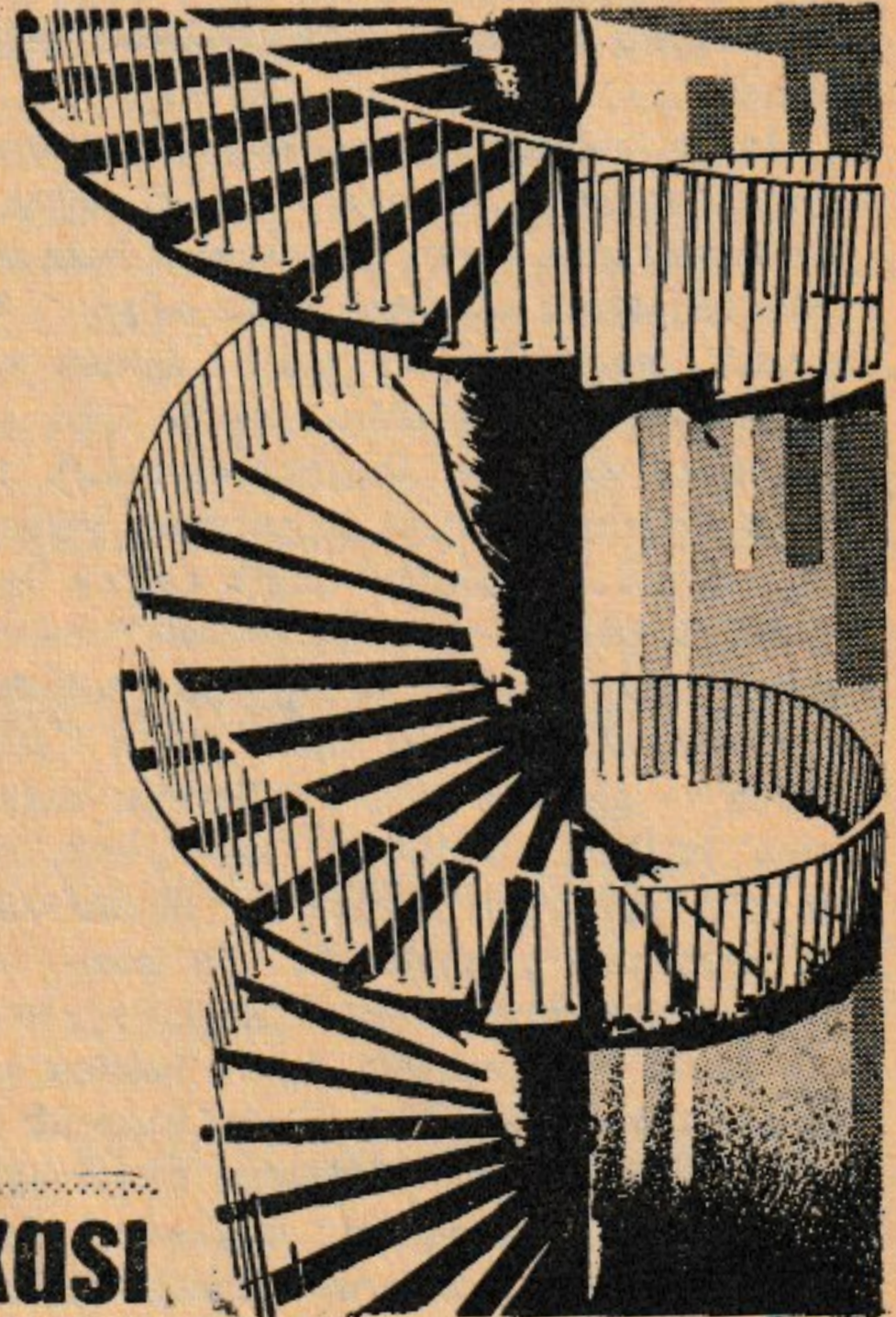
Mensubu en az olan din Museviliktir. Fakat bütün dünyaya yayılış tarzı ve bu lundukları memleketlerde sosyal ve ekonomik hayatın en can alacak noktalarına yerleşmeleri, sayılarının azlığına karşı keyfiyet ve kıymetce tesirlerini derinleştirmiştir.

Başarınız ve istikbaliniz tutumlu ve isabetli kararınıza bağlıdır. Türkiye Vakıflar Bankasında açtıracağınız her hesap bu yolda sizin için en büyük şanstır.

Ömür boyunca **AYLIK** gelir modern ve konforlu apartman daireleri, tahsil bursu ikramiyesi, zengin para ikramiyeleri.

Türkiye Vakıflar Bankası

(RUH: 650 - BASINê 11488-20289)

Ayın SORULARI

★ TEKAMÜL İÇİN YARDIMLAR MEVCUTTUR

★ RAHMET VE İLAHİ YARDIM BİR VAKIADIR

★ TEKAMÜL VARDIR

Hazırlayan : Adnan ÖZGEN

«FERDİ TEŞEBBÜS» isimli konferansta, konferansçı mukadderat karşısında fert teşebbüsünün önemini belirtti.

Bir dinleyicimiz sordu:

— Arz mektebinde tekâmül edebilme-miz için bütün şartlara ve yeteri yardımlara sahip miyiz?

— Evet, bütün mukaddes metinler, yeryüzünde geçireceğimiz tekâmül yolculuğunun kolaylıkla başarılabilmesi için çok geniş materyel ve direktiflerle doludur. Açık veya sembolik bir çok hitap şekilleriyle hep bu anlatılmıştır. Olayların konbinezonu ise bunu sağlayabilecek çeşitliliktedir.

İnsan, vicdanına uyabildiği kadar mesut olabilecektir. Zaman içinde sabırsız olan insan, kısa süreli çıkarlarının kısa anlarda tahakkuk etmesini arzu ediyor. Ve devamlı kazançları ve uzun zaman var olacak ileri kazançlarını tepme gibi çocukluklara düşüyor. İnsanın otomatik fillerden sıyrılıp, vicdanî kanaldan gelecek tesirlere net bir şekilde, bilgili olarak uyabilecek kapasiteye ulaşabilmesi mevzuu bahistir. İşte, makul ve vicdanî tatbikat insanların ulaşabilmesi için gerek ferdi yönden ve gerekse ferdin fiillerinin başkalarına intikali yönünden, mes'uliyet, her gün yüz yüze geldiğimiz bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu husus ise, kâinat düzeni içerisinde en küçük bir canlının atom hareketlerini dahi hesaba katan bir sistem içerisinde yerini bulacak ve değerlendirilecektir. Kâinatın aksamayan akışı içerisinde kendisini bekleyen son'u fert, bugünden hazırlanmış olacaktır. Esa-

olarak isimlendirebileceğimiz bu duruma sen, mukadderin, ferdin şahsi muktesebatı ile, kazanması gereken hususlar arasında kurulmuş bir irtibattan doğduğu hususu açıktır.

Bir diğer dinleyicimi önemli bir soru sordu :

— İnsan için mevzuu bahis olan ve mütaleamızı kolaylaştırması bakımından tasnif ettiğiniz üç plân (insanın mazi, istikbal ve hal plânı) muvacehesinde Rahmet veya İlâhi Yardım'ı ne şekilde anlamamız iktiza edecektir?

— Kısaca özetliyelim:

a) Mazi plânı:

Zaman içerisinde ilerlemekte bulunan ferdin, herhangi bir belirli an'da mütalea edilmiş mazi muhtevası'dır. Bu şuuri muhteva, ferdin geçmiş hayatlarındaki yaşamış olduğu bütün hadiseler, edinilen çeşitli tecrübeleri, kataları ve kazançları olmak demek olduğu gibi, o ferdin bugünkü hayatında da o ana gelinceye kadar geçirmiş olduğu çeşitli hayat safhaları da demek olur. Burada şuuri materyal ve hadise grupları o ferdin «mazi plânı»nı teşkil eder.

b) İstikbâl plânı:

Ferdin içinde bulunduğu tekamüli unsurların onu ulaştıracağı şart ve muhitin, hadise gruplarının önceden modolize edilmesiyle -bir dereceye kadar- ortaya çıkmış bir plândır. Burada önemli olan yegâne husus, onun mazi plânı ile sıkı sıkıya alâkahı oluşudur.

c) Hâl plânı :

Biz, daima ferdi bir zaman boyunca,

bir tekâmül hattı üzerinde hareket halinde mütalea ettiğimiz zaman, onu, ikili bir sebep ve netice görmek nakizesi ile malûl bulunuruz: Mazi plânı ve onun neticesi olan bir istikbâl plânı.

Halbuki, burada çok önemli bir husus olarak şunu ortaya koymak mecburiyetindeyiz: Bu da, her iki plân arasındaki irtibatı düzenleyen ve her zaman neticeye tesir edebilen bir hâl plânı'dır kısaca her bilgi, müsbet veya menfi yönden ferдин bugünü etkiler. Ferdin uyanık şuurlu, enkarnasyon şuuru ne derece sağlam inşa edilmişse, yani ne derece akli ve prensiplere uygun hareket edebilme prensibini benimsemiş ise, ne derece idrakli hareket edebiliyorsa, maziden gelen menfi tesirler, itilmeler, ilcalar, gizli nefsanî meyiller, ihtiraslar, bu duvar önünde kırılmağa, zayıflamağa hiç olmazsa yön değiştirmeye mahkûm olurlar Bu şekilde de fert, karşılaşacağı yeni hadiselerde, bu neviden kötü etkenlerin tesirlerinden ve baskısından azade bir şekilde muhatap olmağa hak kazanmış bulunur. Aynı zamanda bugünün sağlam inşa edilen şuur duvarına, kallesine, idare merkezine, mazide kazanılmış bilgi ve tecrübelerin iştiraki ile yeni güçler ve sağlamlıklar da ilâve edilmiş olur.

Şu halde, bizim hal plânımızı teşkil eden materyal arasında, maziden gelen bir netice olarak dışımızda şekillenmiş, motiflenmiş bir dış hadiseler grubunu, yani epröv materyalimizi, ayrıca yine, mazi den gelen kendi şuur muktesebatımızın o

andaki şuurumuza kadar ulaşmış neticelerini ve bir de çok önemli bir faktör olarak ta, ruhi veya fikri seviyemiz dolayısıyla çekmekte bulunduğumuz yüksek ruhi tesirleri sayabiliriz.

İşte bu şuur hali ve kesiti: şahsın tecrübesi, şahsın bilgisi, şahsın sezgisi, davranma gücü, hüsnüniyeti idealizmi v.s. gibi müsbet faktörlerin rol oynayabileceği çok önemli bir safhadır. Bu safhada gösterilecek başarı ferдин asıl istikbâl plânını etkiliyecektir. Maziden gelen bir tesir, bir hadise grubunun neticesi, bugünün süzgecinden geçtikten sonra değer kazanacak ve ancak o şekilde istikbâl plânında bir netice meydana getirebilecektir. Maziden gelen tesirin istikbâl olarak değerlendirilmesi, hâl plânındaki davranış sonucunda taayyün edecektir. Esasen, ferдин kendi mukadderini tayin ettiği nokta burasıdır. Ve çok önemli bir sentez, analiz ve taayyün safhasıdır.

Şimdi, bu izahlardan sonra sorunuzdaki hususa temas edelim. Meydana gelen bir hadisede, eğer kazanılmış hususlar mevcutsa, bunlar derhal, serbest şuurun çeşitli imkânları ile mazideki o hadiseyle ilgili diğer hadiseleri veya hadiselerdeki hatalı hususları tashih veya noksanlıkları itmam eder. Yani, mazide geçen hatalı bir fiil, hal'de işlenen başarılı bir fiil sonucunda elde edilen yeni bilgi ile tashih olur. Hatayı doğuran ve bugüne kadar etki yapan sebep bu şekilde ortadan kaldırılır. Noksan bilgi yeni gelen bilgi ile tamamlanmış olur.

**HER SALI SAAT 20.15 DEKİ KONFERANSLARIMIZA GELEREK,
ZİHNİNİZİ KURCALAYAN SORULARINIZI SORABİLİRSİNİZ.
SİZİ TATMİN EDECEK CEVABI ALACAĞINIZDAN EMİNİZ.**

TELEPATİ HAKKINDA GENEL BİLGİLER

Derleyen: E. ARIKDAL

Telepati tecrübeleri, unu-
mî hatları itibariyle, aşağı-
da zikredilen hususları ih-
tiva etmektedir:

Bu tecrübeleri, esas iti-
bariyle, iki kişi tarafından
yapılmaktadır. Bunlardan
biri telepatik imajı gönde-
ren ajan, diğeri göndereni
almağa çalışan süje yahut
daha doğru tarifiyle (persi-
pian) alıcı (hassas kimse)
dir.

1. Telepati tecrübeleri-
nin en basit şekli ajan ro-
lünü ifa edecek olan kimse-
nin her hangi bir basit şek-
le kendini teksif etmesi ve
bu basit şekli düşünce yo-
luyla süjeye sevketmesidir.
Bu en kolay bir yoldur. Bir
çok mahzurlar doğurabilir.
Basit şekiller bilinen iskam-
bil kâğıtlarıdır. Ayrıca ba-
sit sayılarında kullanılması
mümkündür.

2. Basit resimler ve şe-
killerin nakledilmesiyle de
telepatik tecrübeler yapmak
kimse herhangi bir basit şe-
kil çizer ve bütün dikkatini
bu şekil üzerine teksif e-
der. Telepatik süje ise,
mümkün olduğu kadar,
kendisine gelecek intibalar-

la bu şekli yeniden çizmeğe
çalışır. Neticeler tecrübe ni-
hayetinde karşılaştırmalı o-
larak kontrol edilir. Bu u-
sul Sir O. Lodge tarafından
1880 yılında kullanılmıştır.

3. Oxford'ın Gilber Mur-
ray, Ruhî Araştırmalar Ce-
miyeti âzaları ile yaptığı
tecrübelerde süje rolünde
bulunmayı tercih etmiştir.
Bir ajanın sayı ve renkler
üzerindeki dikkatli alâka-
sından ziyade, nakletmek
hususunda süje üzerine icra
eylediği teksifi müşahade
etmek onca daha ilgi çeki-
ciydi. Bu yüzden alıcı ve ve-
ricinin, cinsiyet, tahsil ve
yaşla tahdit edilemeyeceğini
ve bu hasletin doğuştan bir
kabiliyet olduğu neticesine
vardı.

4. Danimarkalı Lehman
ve Hansen yaptıkları tele-
patik deneylerde, şöyle bir
mahzurun ortaya çıkabile-
ceğini ortaya koydular:

Ajan bir sayı yahut bir
kart üzerinde kendisini tek-
sif ettiği zaman, gayri ira-
dî bir fısıltı ile sayı ve kar-
tı söyleyebilir. Süje de bu
fısıltıyı gayri şuurî olarak
alabilir. Bu yüzden tecrübe-

lerin doğruluğu hakkında
şüpheli vaziyetler ortaya
çıkınaktadır. Fakat bu hal
ayrı yerlerde bulunulmak
suretiyle giderilebilir.

5. Warcollier, Brück, Ti-
schner ve Upton Sinclair gi-
bi meşhur kimseler de tele-
pati üzerinde uzun araştı-
malarda bulunmuşlardır.
Bu deneylerin çoğunda, a-
jan bir eşya yahut bir şekil
üzerine kendini teksif edi-
yor ve bu sırada süje de çiz-
ilen yahut nakledilenleri
yeniden meydana getirmeğe
çalışıyor. Metodlar basittir.
A. Einstein da bu tecrübe-
lere iştirak etmiş ve tesirin-
den kurtulamamıştır.

6. Hollandalı deneycilere
gelince:

Bu araştırmacılar bir tek
süje üzerinde devamlı çalış-
mayı tercih ediyorlardı. Ga-
yet sıkı kontrol ve sağlam
tedbirlerle celseleri yürütü-
yorlardı. Süje gözleri bağ-
lanmış olarak bir masada
oturtulur. Önünde 48 küçük
karesi bulunan bir nevi da-
ma tahtası vardır. Kalın bir
perde, süje ile bu dama tah-
tasını birbirinden ayırır. Sü-
je sağ kolunu perdenin al-
tından uzatıyor ve elini da-

ma tahtası üzerine koyuyor. Operatör ise, bitişikte yahut üst katta bulunan bir odadan, küçük bir pencere vasıtasıyla, süjeyi gözetlemektedir. Yani o süjeyi görmekte fakat süje onun hangi istikamette olduğunu bilememektedir.

Tecrübe şu şekilde yapılır:

İçleri küçük küb'ler dolu iki kap alınır. Birine A dan H harfine kadar harf-dar sayılar konuyor. Deneyler, diğerine 1 den 6 ya kadar dama üzerindeki küçük karelerden birini tâyin edecek olan bir sayı ve bir de harfi rasgele çekiyor. Sonra dikkatini damadaki küçük kare üzerine teksif ediyor. Süje elini serbestçe bu kareler üzerinde gezdiriyor ve aranılanı bulduğu zaman, süje, iki defa masaya vuruyor.

Bu tecrübelerde 187 üzerinden 60 başarı elde ediliyor. Bu neticeler tesadüf nazariyesini tamamen bertaraf edecek neticelerdir. Odada bulunmasından ziyade Operatörün üst kattaki bir de yan odada bulunması neticelerin daha isabetli olmasını temin ediyor. Başarı nisbeti biraz alkol alındıktan sonra artmaktadır. Sıkıntılı halde bulunmak süjeyin kabiliyetini azaltmaktadır.

7. Harvart Üniversitesinde telepati tecrübeleri için oyun kartları kullanılmaktadır. Ajan ve süje aynı katta ve fakat ayrı odalarda bulunmaktadırlar. Aradaki kapı camlı bir ka-

pı değil, aksine çift yekpare kapıdır.

Bu müessesenin deneycilerinden olan Estabrooks süje seçmek gibi bir yola tevessül etmeden, hemen elinin altında bulunan ve iyi niyetli olan kimseleri süje olarak kullanıyor. Tecrübeler ve kartlar hakkında bilgi vererek süjelerin ilgisini çekiyor, deneme gayretlerini artırıyor. Bugün bu tarzın kullanılması çok büyük faydalar temin eder.

Metod şöyle:

Önceden karılmış bir takım kâğıt alıyor ve kesiyor. Kartın yüzü üste gelmek üzere masa üzerine koyuyor. Hazır olduğunu da bir lâmbayı yakmak suretiyle bildiriyor. Bundan sonra süje Estabrooks'un zihninde olanı keşfetmeğe çalışıyor. Her celsede 20 kart tecrübe ediyor. Tecrübeler neticesinde milyonda bir tesadüfün rol oynayabileceği ortaya çıkıyor. Başarıların bir çoğu ilk tecrübe serisinde oluyor ve son tecrübelerle doğru başarı nisbeti düşüyor.

8. Duke Üniversitesinde Rhine'in telepati çalışmaları şu surette tatbik edilmektedir:

Tecrübelerde yıldız, daire, kare, haç, dalgalı çizgiler şeklinde 25 adet kart kullanılmaktadır. Her bir şekilden 5 adet vardır. Süjeye kartlar gösterilir ve tecrübenin şekli anlatılır. Sonra kartlar karılır ve kesilir. Karşılıklı olarak oturulan masanın üzerine ters olarak konur. Deneycinin yanında bir not defteri vardır. De-

neyci süjeye üstteki kartın ne olduğunu keşfetmesini sorar; süje görmeden kart kaldırılır ve netice not defterine kaydedilir. Bu hal son karta kadar devam eder. Bitince, cevaplarla kartlar mukayese edilir. Süjeye yenden cesaret verdikten sonra tecrübeye devam edilir. Tesadüf 25 de 5 tir. Eğer süje ortalama 5 den fazla doğru bilememişse tecrübeden vazgeçilir.

Hissî karışıklıkları ortadan kaldırmak için, süje ile kartlar arasına bir levha konması muvafıktır. Bazan bitişik bir odada yahut başka bir binada tecrübe yapılır. Diğer bir korunma usulü de her bir kartı kalın bir zarf içine koymaktır. Ayrıca üzerlerine bir damga da basılabilir. Bazı deneylerde bütün kartlar deneme süresince bir kutu içinde muhafaza edilir. Sadece süjenin söyledikleri yazılmakla kalmaz, aynı zamanda kartların kesilmesinden sonra teker teker kaydedilir.

Vasat bir süjede, tecrübe şartlarının değiştirilmesinden sonra, bâriz bir tarzda başarı nisbeti azalmaktadır. Bu hal alâka kaybı ve yeniliğe intibak noksanlığından ileri gelmektedir.

Ajanın, şekil üzerinde dikkatini teksif etmesi ilk şarttır. Bazan şekil zihnen canlandırılmakta ve süjeye sevkedilmektedir.

Bir deneyci olan Riess ise, telepati tecrübelerinde senkronize saat kullanmaktadır. Her kart için bir dakikalık bir tecrübe süresi ayırmaktadırlar.

Cemiyetimizden HABERLER

Bir kaç söz:

Cemiyetimiz, Kasım ayının 19 unda, mütad Genel Kongresinde İdare Kurulu seçimini yapmış, Cemiyetin maddi ve manevi sorumluluğunu üzerine almaya talip olan arkadaşlarımızı tesbit etmiştir. Vazifeyi yürütmek ve gereken işleri yerine getirmekten ibaret olan bu «nöbet değişimine» şu arkadaşlarımız iştirak etmişlerdir: E. Arıkdal, Başkan; M. Sancar, İkinci Başkan; B. Gerçek, Genel Sekreter; G. Erer, Veznedar; Y. Karaca, Muhasip.

Uzun zamandır, uzaktan yakından istenilmekte bulunan «Radyestezi Notları», kısa bir müddet önce hazırlanmış olmasına rağmen, bugün yarısı satılmış haldedir. Talepler de hâlen devam etmekte!..

Kendi kapasitemiz dahilinde hazırlayabildiğimiz bu teksir notlarının böyle çok kısa bir zamanda yarı yarıya satılmış bulunması, ciddi memnuniyet vericidir.

Gerçi radyestezi, Spiritüalizma'nın bir noktası, bir virgülü sayılabilir. Ama, zerrelere olmadan damla da olmaz ki!..

Maksat, konumuzun anlaşılması, benimsenmesi ve yayılmasıdır...

Bir merak önemli değildir. Çünkü, tatmin bulunca söner. Fakat, merakların arzuya dönmesi, döndürülmesi mühimdir...

Her ihtiyaç, aynı yönde müşterek fülhlerin doğmasıyla belirir, gelişir ve cevap bulur...

Hepimiz bunda, netice itibarıyla birer vasıtayız...

Bugün, bu vasıtalık araçlarımız, mecmuamız ve konferanslarımızdır.

Ümit ederiz ki yarın, bu araçlarımız daha gelişir ve bunlara, diğer notlar ve kitaplar da eklenir...

Bir Konferans Özeti:

Her Salı umuma açık konferanslarımızdan önemli bulduğunuz Budizm'i de,

Derleyen: M. SANCAR

yine sizlere, yerimiz nisbetinde takdime çalışalım:

Budizm, yaşanmış bir hayatın içinden çıkmıştır.

Öyleyse Budizm, Buda ve Buda'nın dini demektir. Yani, Buda'yı tanımadan Budizm'i bilemeyiz...

Buda kimdir?

Asıl adı Gôtama olan bu kurucu, M. Ö. VI. yüzyıl ortalarına doğru Kuzey Hindistan'da, Himalaya yakınlarında dünyaya gelmiştir. Küçük prensler olan Sakya ailesindedir. Sakya ailesinin bilge insanı budur. Şiir dilindeki Sakya Muni buradan gelmez.

Doğumundan birkaç gün sonra, annesi Mâyâ ölen Gôtama, önce asil ve zengin ailesinin bir ferdi olarak lüks içinde yaşadı. Bu lüks hayatı süren delikanlılardan biri olan Gôtama'mn bir oğlu oldu. Fakat, sürdürdüğü hayatın bütün debdebesine rağmen, derin bir melânkoliye tutuldu.

Aslında bu, bir tatminsizliğin ve arayışın adıydı...

Dört Rastlayış:

Onun aradığını bulmasına yarayan dört rastlayıştır.

Gôtama sarayından çıkar; bir ihtiyara rasgelir. Eninde sonunda, ihtiyarlıkla bitecek olan gençliğin boş şey olduğunu anlar.

Yine bir gün sarayından çıkar; bir hasta ile karşılaşır. Günün birinde sağlığın yerini hastalığın alacağını keşfeder.

Yine bir gün sarayından çıkınca bir ölüye rasgelir ve kendi kendine: **Ölüm, kaçınılmaz olarak bana da geleceğine göre, yaşamak niye?** der.

Dördüncü defa sarayından çıkışı, mutlu ve sâkin yüzlü bir keşişle karşılaşmak içindir...

Keşişin örneğine uyup lüksü terke; din

sel gerçeği ve gönül rahatını aramağa karar verir.

29 yaşındayken, mehtaplı bir gecede, sarayını, ailesini, debdebesini terkeder...

Yedi yıl boyunca çok sıkı perhizler yapar; oruçlar tutar; hemen hemen aç kalır. Kendisiyle birlikte, aynı şekilde yaşayan beş kişi daha vardır. Onlar da onun bu yığıtçe çabasına hayran kalırlar.

Nihayet Gôtama, bu perhizlerin, oruçların insanı mutluluğa ve kurtuluşa götürmediklerini anlar. Bu boş usullerden vazgeçip yıkanır; kaybettiği gücünü kazanmak için yeemk yemeğe başlar. Keşifler, onun bu halini bir diğüş sanıp umutsuzluk içinde arkadaşlarını terkederler.

36 yaşına gelmiş olan Gôtama, kendi iç âleminin düşüncelerine dalıp bir incir ağacının altında otururken, 8 Aralık gecesini, gerçeğe karşılaşır.

Artık bu ağaç, bilgi ağacı'dır.

Artık Gôtama, Gôtama değil, Buda'dır.

Buda, nura kavuşan demektir.

Buda, bilen, kurtaran kişi olmuştur.

Bunun için 8 Aralık, Budizm'in kutsal gecesidir.

Bütün insanlık için bir yeni çağ doğmuştur.

Buda, dört kere yedi gün ($4 \times 7 = 28$ gün), bu bilgi ağacı'nın altında kalmış ve «Kurtuluştan ileri gelen mutluluğun zevkine varmıştır».

Budizm'in şeytanı Mâra, Buda'yı baştan çıkaramamış; Buda'ya yenilmiştir...

Ve artık Buda, Buda olarak yaşamağı hak etmiştir...

Buda'nın Dini: Budizm:

Buda'nın Benares Vaızı, onun, dört kutsal hakikati'ni özetlemektedir:

Birincisi, ıstırap hakkındaki gerçektir: **Hayat ıstırapla doludur.**

«Doğum ıstıraptır, yaşlılık ıstıraptır, hastalık ıstıraptır, ölüm ıstıraptır, sevilmeyenle birleşmek ıstıraptır, sevilenden ayrılmak ıstıraptır, arzunun gerçekleşmemesi

ıstıraptır, bizi kendilerine bağlayan bütün nesnelere ıstıraptır.»

Bu ıstırapların müşahadesi, ikinci kutsal hakikati doğurur: **Istırapın kökeli üzerindeki hakikatin anlaşılması gerekir.**

Üçüncü kutsal gerçek de ikincisine bağlı olarak doğar: **Istırapın yok edilmesi, arzunun, yaşamağa olan susamışlığın söndürülmesine bağlıdır.**

Arzunun yok edilmesi, ıstırapı silecektir.

Böylece, insanın yönelmesi gereken amaç belirir: **Dördüncü kutsal hakikat: Nirvâna ortaya çıkar.**

Nirvâna, «arzunun, hıncın, doğru yoldan çıkışın yokolmasıdır.»

Istırapın yok edilmesine götüren sekiz yol vardır: **Katıksız inanç, katıksız irade, katıksız söz, katıksız fiil, katıksız geçim vasıtaları, katıksız çalışma, katıksız bâfi-za ve katıksız düşünce.**

Budizm'de, neyi yapmamak, neyi yapmak gerektiğini emreden menfi ve müsbet ahlâk kuralları da vardır.

Menfi olanları, doğruluğu emreden beş kuraldır:

1) Öldürmeyeceksin (Bir böceği bile! İçilecek su dahi süzülerek içilir ki, bir varlık öldürülmüş olmasın!).

2) Başkasının mahmı almayacaksın.

3) Başkasının karısını almayacaksın.

4) Yalan söylemeyeceksin.

5) Sarhoş edici içki içmeyeceksin.

Müsbet ahlâkı ise, şu kuralları vâzeder:

1) İstırapa, tevekkülle katlanacaksın.

2) Yaşayanların ıstıraplarını düşüneceksin.

3) Zihnen de olsa, onların, sevinçleriyle kederlerine ortak olmaya çalışacaksın.

4) Merhametli, şefkatli ve iyiliksever olacaksın.

5) Hakaretleri bağışlayıp hıncını öldürecek ve başaksı için fedakârlık yapacaksın.

Kısaca Budizm, bedenlenme zaruretinin kurtuluşu anlatır... Ve **Nirvâna**, bu kurtuluşun adıdır.

TİTREŞİMLER — ZAMAN

(23. Sayfadan devam)

lup gitmez ve daima yaşamakta devam eder. Bu intibalar rüyalarda çok defa yakın intibalar, daha doğrusu, yeni intibalar, o geceki ve müteakip geceldeki rüyalarda sentez ve analiz yolunda muhtelif şekillere bürünüp ve bu şekiller bize akseder ve biz tekrar esas unsurlarına ayırmak imkânlarına sahip olabiliriz. Yani sentez veya analize uğrayan vibrasyonlar bizim tekâmül derecemize göre bize esas unsurlar halinde aksedebilir.

S — Peki, bunun için mutlaka rüya mı görmek lâzımdır?

C — Tefekkür anı da buna vesile olabilir.

S — Yani zannediyorum ki, medyumun aktif halinde almış olduğu intibaların size in'ikas edebilmesi için pasif hale geçmesi lâzım. Bu, ya pasif halde yahut rüya ile olur.

C — Rüya ile ve yine pasif bir tefek-

kürle olur.

S — Rüyada tefekkür var mı?

C — Rüyada gayri şuri tefekkür var. Çünkü ruh tefekküre devam eder rüya anında.

S — O halde ona tahayyül etmek demek daha doğru.

C — Evet. Tahayyül etmek; tefekkür etmek.

S — Şu halde mutlaka tahayyül etmek lâzım öyle mi?

C — Vücudun pasif hale gelmesi lâzım. O anda başka vibrasyonların vücuda aksetmesi lâzım.

S — Evet, sizi dinliyoruz.

C — Günlük olayların (Medyum yine durdu, derinbir nefes aldı)...

S — Temas devam ediyor mu?

C — Medyum yorgun.

S — Peki, o halde şimdilik irtibatı kesiyoruz. Bir daha sefere devam ederiz. Çok teşekkür ederiz.

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLAR'INDA

EN NEFİS KAHVE ve EN ÜSTÜN KAKAO'yu
BULABİLİRSİNİZ

Tesis Tarihi : 1871

SATIŞ YERLERİ : EMİNÖNÜ TAHMİS, BEYOĞLU BALIKPAZARI VE
KADIKÖY ÇARŞI MAĞAZALARI

(RUH: 649)

NIÇİN SAVAŞIYORUZ ?

(7. Sayfadan devam)

le durumlarda kolayca harekete gelen bir tahrip insiyakının bulunduğunu düşününüz. Ben de tamamen sizin fikrinizdeyim. Bu insiyakın çeşitli tezahürlerini son zamanlarda uzun boylu araştırdım. Sırası gelmişken biz psikanalizcilerin, ortaya çıkardığımız insiyaklar bilgisinden kısaca bahsetmek isterdim. İnsan insiyaklarının iki çeşit olduğunu düşününüz: Birisi, «Erotik» dediğimiz (Eflâtun'un, Şölen'indeki Eros'a verdiği mânada) koruyucu veya seksüel (tabii, halkın anladığı «seks» ten çok daha geniş mânada) insiyaklar; diğeri de «tecavüz» veya «tahrip» insiyakları adını verdiğimiz yıkma ve öldürme insiyakları. Bunlara aşk ve nefret de diyebiliriz ve sizin sahanızdaki çekme ve itmeye benzetebiliriz. Bu insiyaklar çok defa beraberce, biri diğeri ile az çok karışmış olarak görünürler. Hayattaki bütün olaylarda bunların bir arada veya birbirine zıt olarak harekete geçtiklerini görüyoruz. Bu iki insiyaka ait tezahürlerin birbirinden kolayca ayrılmaması, uzun zaman bunların anlaşılmasına imkân vermemiştir. Bir hareket, ancak nâdir hallerde tek bir insiyakın tenbihi ile olur. Benzer bileşimde olan çeşitli arzular birleşerek bir davranışı meydana getirirler. Meselâ, eskiden Göttingen'de fizik profesörü olan G. C. Lichtenberg, insanları harekete sevkeden insiyakları 32 çeşit rüzgâra benzetmekte idi. Demek ki, bir millet savaşa çağrıldığı zaman, o milletin fertlerinde çeşitli arzu ve insiyaklar uyanacaktır. Bunların arasında tecavüz ve tahrip insiyakları muhakkak ki vardır. Tarihte, hattâ günlük hayatımızda rastladığımız sayısız zulümler, bu insiyakın varlığının hattâ kudretinin delilidir. İdealizm ve erotik insiyakların uyanmasıyla, tahrip insiyakları tenbih edilir ve kolayca boşalma yolu bulurlar.

Teorilerimden ziyade harbin önlenmesi konusu ile ilgilendiğimizi biliyor ve bunu daima hatırımda tutuyorum. Bununla beraber, şimdiye kadar lâayık olduğu

önem verilmemiş olan bu tahrip insiyakının üzerinde biraz daha durmak isteyeceğim. Erotik insiyaklar hayatın devamını sağlamak için uğraştığına göre, diğeri «ölüm insiyakı» adını verebiliriz. eşitli uzuvların yardımıyla ölüm insiyakının tesiri dışa çevrildiği zaman, bir tahrip tenbihi halini alacaktır. Yaşayan varlık, yabancı olanları tahrip ederek hayatını sağlamaya çalışır. Ölüm insiyakının bir kısmı dışa çevrildiği gibi, bir kısmı da içe dönerek faaliyette bulunur. Biz bu tahrip insiyakının içe dönmesinin normal ve patolojik hallerini hayli araştırdık... Görüldüğü gibi, mücadele etmeğe çalıştığımız bu çirkin ve zararlı arzular biyolojik bakımdan doğrudur. Bu arzuların, bunlara karşı yaptığımız mücadeleden daha tabii olduklarını kabul etmek mecburiyetindeyiz.

Şimdiye kadar anlattıklarım sizde belki de kasvetli bir mitoloji intibasını uyandıracaktır. Fakat acaba tabiat ilimlerinden her biri, eninde sonunda bir nevi mitoloji halini almaz mı? Acaba sizin bugünkü fizik ilminiz bundan daha mı farklıdır? yaptığımız araştırmalar, insanlarda tecavüz emellerinin önlenmesine imkân olmadığı sonucunu ortaya koyuyor. Tabiatın, insanlara her arzuladıkları şeyi bol olarak verdiği bazı mes'ut köşelerinde, tecavüz nedir bilmiyen bazı ırkların barış içinde yaşadıkları söyleniyor. Doğrusu, buna pek inanamıyacağım. Bu mes'ut kimseler hakkında daha fazla malûmat sahibi olmak isterdim.

Gördüğünüz gibi, pratik ve âcil problemlerde, dünyadan uzak yaşayan bir nazariyecinin fikirlerinden, fazla bir fayda sağlanamıyor. Bu arada, mektubunuzda bulunmamakla beraber, beni son derece ilgilendiren bir suali sormak isterim. Acaba siz, ben ve daha birçoklarımız, savaşın şiddetle aleyhinde bulunacağımıza, onu hayatın iğrenç taraflarından biri olarak neden kabul etmiyoruz? Savaş oldukça tabii, biyolojik olarak doğru ve pratik ba-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

kımdan kaçınılmaz bir şeydir. Hayret etmiyeceğinize amin olmak istediğim bu sorunun cevabı şöyle olabilir: Her insan kendi hayatı üzerinde iddia ve hak sahibidir. Savaş, birçok istikballer vâdeden hayatları yok ediyor; insanları, kendileri istemedikleri halde, başkalarını öldürmeğe sevk ederek, yiğitliğe aykırı işler yaptırıyor. Bugünkü savaşlar öyle bir hal almıştır ki, eski ideallere uygun kahramanlık gösterilerine dahi imkân bırakmıyor. Silâhların tekâmülü nispetinde, çarpışan taraflardan birinin veya ikisinin birden imha olmasına sebep oluyor. Sözünü ettiğim bu fikirlerin de tartışılabileceğine şüphe yoktur.

Cemiyetin de insanların hayatı üzerinde bir hakka sahip olduğu ve savaşların tamamen önlenemeyeceği ileri sürülebilir. Bu problemler bizim tartışmamızın dışında kaldığından, bunlarla daha fazla ilgilenemeyeceğiz. Ben, esasî bizim savaş nefretimize dayanan bir noktayı belirtmek isterim: Biz, savaştan nefret etmekten fazla hiç birşey yapamıyoruz. İnsanlığın kültürel gelişmesi (bazılarının buna medeniyet demeyi tercih ettiklerini biliyorum) pek eski çağlardan beri devam etmektedir. Hayatımızın iyi taraflarını olduğu kadar, ıstıraplarımızı da buna borçluyuz. Kaynakları karanlık ve sonu müphem olan bu kültür gelişmesinin, seksüel fonksiyonu çeşitli şekillerde bozarak insanlığı tükenme ve yok olmaya doğru götüreceğini düşü-

nebiliriz. Bugün medeni olmıyan kabileler ve geri kalmış ırklar, kültürlü olanlardan çok daha sür'atle üremektedirler. Bu durumu bazı ehlileştirilmiş hayvanlarınki-ne benzetebiliriz. Kültür gelişmesine bağlı ruhi değişmeler itiraz edilemeyecek derecede bârizdir.

İnsiyakî hayatımıza hükmetmek isteyen akıl ve mantığın kuvvetlenmesi ve tecavüz insiyakının içe dönmesi, kültür gelişmesinin en mühim iki neticesi olmuştur. Savaş, kültürün yarattığı ruhi değişmeyi yıkma tarafına gidiyor. Biz, bu sebepten dolayı savaştan nefret ediyor, onu tamamen tahammül edilemeyecek bir durum olarak görüyoruz. Bizim gibi barış severler için savaş, sadece akli ve hissi bir nefret değil, tam mânasiyle bir bünye tahammülsüzlüğü, en şiddetli şekilde bir idiyosenkrazidir. İnsanların tamamen barış sever olması için acaba daha ne kadar bekliyeceğiz? Bunu şimdiden söylemek imkânsızdır. İnsanların kültürel gelişmesi ve müstakbel savaşların korkunçluğu gibi faktörler, yakın bir gelecekte savaşa son verecek sebepler olabilir. Fakat savaşın ne şekilde ve hangi yollarla önlenebileceğini şimdiden söyleyemeyeceğiz. Bugün için kültür gelişmesi yapan herşeyin, savaşın aleyhinde çalıştığını düşünürüz.

En derin saygılarım ve bu yazım hayal kırıklığına sebep olmuşsa, en samimi üzüntülerimle.

RÜYALARIN PSİKOLOJİSİ

(11. Sayfadan devam)

ganik molekül yapısı teorisini yayınlamadan önce gördüğü rüyayı şöyle anlatır :

“Güzel bir gece, son atlı tramvaya binmiştim. Her zaman kalabalık olan sokaklar o gece çok tenhaydı ve ben her zamanki gibi atlı tramvayın açık kısmına oturmuşum. Bir ara dalmışım. Gözümün önünde atomlar dolaşmağa başladılar. Bu küçük şeylerin hareket halinde olduklarını önceden düşünmüştüm. Fakat o şekilde hareket ettiklerini tahayyül edememişim. Bir küçük atom birbirini tutuyor, sonra daha büyük bir atom gelip ikisini birden kendine

bağlıyor. Daha da büyük atomlar üç battâ dört küçük atomla birleşiyor. Hepsi birden durmadan hareket ediyor, baş döndürücü bir dans yapıyorlar. Aynı zamanda da büyük atomlar birbirini tutup bir zincir meydana getiriyorlar. Muhterem hocam ve arkadaşım Kopp'un "Moleeularwelt" moleküldüde anlattıklarını, ondan çok önce, atlı tramvaylardaki gece görmüştüm. Biletçinin "Clapman Road" diye bağırması beni uykumdan uyandırdı. Bütün gece rüyamda gördüklerimi çizmekle uğraştım. Böylece organik molekül yapısı teorisi doğmuş oldu.”